

ADVENT SZEMLE

2023. JÚNIUS: TANULJUNK A PÉLDÁZATOKBÓL! + JÉZUS ÉS KERESZTELŐ JÁNOS
+ AZ ÉN ISKOLÁM SZÉP HELY! + A PSZICHOPATOLÓGIA ÉS A BŰN, VALAMINT
A JÉZUS KRISZTUS ÁLTALI GYÓGYULÁS + A TÉVEDHETLEN EMBER + KÉTKEZI
GONDOLKODÁSMÓD + LÁTOGATÓBAN AZ ÉLETFOGYTIGLANI BÖRTÖNBŰNTETÉSRE
ÍTÉLTEKNÉL + EVANGÉLIUMOK + EGY HELY TÖRTÉNETE – LABIRINT 116

HAVONTA MEGJELENŐ TÁJÉKOZTATÓ ÉS GONDOLATÉBRESZTŐ FOLYÓIRAT A KRISZTUS VISSZAJÖVETELÉT VÁROKNAK

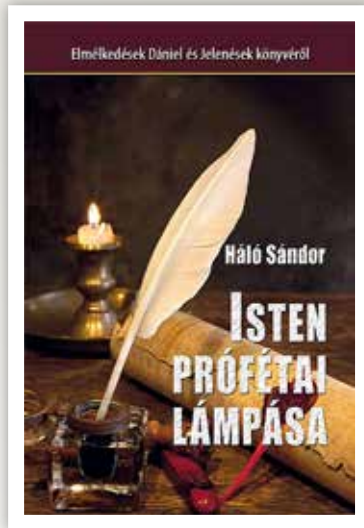

TÖRÖDÜNK VELED!

KAMPÁNY A NEVELÉSÉRT ÉS MEGELŐZÉSÉRT

„Íme, Én hamar eljövök...”

Küldetésünk, hogy Urunkat, Jézus Krisztust dicsőítsük határtalan szeretete bizonyítékainak ismertetésével. Célunk az, hogy cikkeink és híreink által olvasóink jobban megismerjék a Megváltót, és reménykedve várják közeli eljövételét.

Isten prófétai lámpása

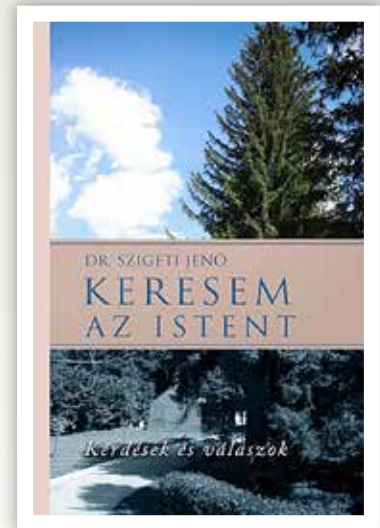
Háló Sándor

A bibliai próféciák közül kimagasodik Dániel könyvének és a Jelenések könyvének üzenete. Az Írás mindkét könyve iránt nagy az érdeklődés, sok-sok ember szeretné érteni, amit ott olvas. Ehhez nyújt segítséget ez a kötet. A szerző fejezetenként vagy értelmi egységként veszi végig a Biblia két legfontosabb prófétai könyvének magyarázatát.

Keresem az Istent

Dr. Szigeti Jenő

A könyv a korábban megjelent rövidebb kiadványok gyűjteménye. Egészség, betegség, karantén, járvány a Bibliában – Miért engedi meg Isten? – Miért van annyiféle vallás? – Miért éppen a szombat? – „Urunk, taníts minket imádkozni!” A fejezetek mai kérdésekre adott mai válaszokat kínálnak a kor emberének.

2023. JÚNIUS. A Romániai Hetednapi Adventista Egyház hitnevelő és tájékoztató havilapja. Megjelenik havonta az Unióbizottság irányításával.

Igazgató Balla Loránd; Főszerkesztő Teodor Huțanu; A magyar kiadás koordinátora Szász Ernő; Tanácsadók Aurel Neațu, Georgel Pîrlitu, Emil Jigău, Mihai Maur, Tiberiu Nica, Robert Mandache, George Sbirnea, Ștefan Tomoiagă, Gabriel Ban; Különleges munkatársak Eugen Chirilianu, Dragoș Mușat, Gelu Poenariu, Daniel Brînzan, Marius Andrei; Fordította Bartha Sándor; Szerkesztő Zakariás Loránd; Tördelés Szöcs Erzsébet; Levelezési cím Curierul Adventist (Adventszemle), str. Cuza Vodă, nr. 12, Cluj-Napoca, jud. Cluj, cod 400107; Tel. 0756-059330; E-mail adventszemle@adventist.ro; Website www.curieruladventist.ro; Nyomtatás Tipografia Viață și Sănătate, Șos. Cernica, nr. 101, Pantelimon, jud. Ilfov; Tel. 021/3230020, Fax 021/3230040

ISSN 1842 - 3361

AZ ELNÖK ÜZENETE*

Kedves testvéreim és barátaim!

Az Unió Végrehajtó Bizottságának üdvözlését tolmácsolom számotokra. Zsoltárok 67:2-3 versét kissé átfogalmazva kívánom, hogy Isten világo-sítsa meg az Ő arcát rajtatok, hogy megismerje a föld az Úrnak útját.

Április 23-án a Méhkeri Missziós és Oktatási Központban beszámoló ülésre gyűltünk össze, ahová az ország különböző területeiről 34 testvért és testvérnőt hívtunk meg, akiknek így alkalmuk volt végigkísérni a bizottsági munkálatokat az elejétől a végéig, kérdéseket tehettek fel, és az egyházvezetés elé tárhatták javaslataikat. A találkozó végén újból odaszenteltük magunkat Istennek, majd együtt látogattuk meg a felújított központot, és közös étkezésen vettünk részt. A megszavazott jelentéseket közzétettem a comitet.adventist.ro honlapon, ahol mindenki személyesen is áttekintheti az egyházi ügyosztályok tevékenységeit. A honlap a mai üzenetben található link által érhető el.

Isten iránt érzett különleges hálával jelentem be, hogy a Hivatalos Köz-löny április 20-i számában megjelent Románia Kormányának és a Val-lásügyi Államtitkárságnak a rendelete, amely elfogadta a Hetednap-i Adventista Egyház működési alapszabályzatának módosítását és kiegészítését. Az egyházunk küldötteinek közreműködésével javasolt és megszavazott alapszabályzat hatóságok általi elfogadása az Úrnak szerez dicsőséget, mivel advent azonosságunkat és küldetésünket tükrözi. A dokumentumot elektronikus úton még a múlt héten elküldtük a presbitereknek és a lelki-pásztoroknak, de bárki hozzáférhet az adventist.ro honlapon.

Az Adventus Egyetem a Romániai ADRA munkatársaival karöltve má-jusban hét diákot küldött Törökországba tíznapos humanitárius szolgálá-trra. A gyülekezeteink által felajánlott adományok a földrengés követke-zményeit voltak hivatottak enyhíteni. Önkénteseink élelmiszereket és nem élelmiszeripari termékeket osztottak a hajléktalannokká vált személyeknek, iskolák javítási munkálatainál segédkeztek, ahol vízszivattyúkat, napele-mes zuhanyzókat és egyéb, tisztálkodáshoz szükséges eszközöket szerel-tek fel.

A bukaresti és a Munténiai Egyházterülethez tartozó gyülekezetek-vel együttműködve a fővárosban hitvalló kampányt kezdeményezünk a 2023-as év őszére. Jelenleg a szervezési szakasznál tartunk: megalakultak az albizottságok, néhány héten belül pedig tanácskozásokat kezdünk a te-rület lelkészeivel, hogy megvalósulhasson a teljes tagbevonás. Szolgálata-ink által szeretnénk jelentős hatást gyakorolni az egyház és a főváros éle-tére. Szándékunkban áll felkínálni a gyakorlati missziómunka lehetőségét a környéken élő hetednap-i adventisták számára. Szeptembertől konkrét felhívásokat fogunk közzétenni, és minden tagnak lehetősége lesz néhány órára vagy napra előjegyeztetni magát a Bukarestben végzendő szolgálá-trra. Célunk, hogy „jó bizonyossága is legyen a kívülvalóktól” (1Tim 3:7), ugyanakkor szeretnénk eleget tenni a Szentírás azon tanácsának is, mely szerint „tanulják meg pedig a mieink is, hogy jó cselekedetekkel járjanak

TARTALOM

3 Vezércikk

Aurel Neațu
Az elnök üzenete

5 Lelkiség

Dr. Dan Constantinescu
Tanuljunk a példázatokból!

7 Teológia

Dr. Ősz-Farkas Ernő
Jézus és Keresztelő János

10 Adventus Egyetem

Emanuel Sălăgean
Adventus Egyetemi Napok
– 2023. május 5–7.

12 ADRA

Az én iskolám szép hely!

15 Keresztény lélektan

Liviu Văduva
A pszichopatológia és a bűn, valamint
a Jézus Krisztus általi gyógyulás

17 Elmélkedés

Mugurel Asaftei
A tévedhetetlen ember

20 Vélemény

Dr. Daniel Nițulescu
Kétkezi gondolkodásmód

22 Börtönszolgálat

Titel Bîlbîie
Látogatóban az életfogytiglani börtön-
büntetésre ítéltknél

25 Teológia

Dr. Ștefan Radu
Evangéliumok

27 Advent történelem

Leonida Ghioaldă
Egy hely története – Labirint 116 (VII)

31 Gyermekoldala

Alina Chirileanu

* <https://presedinte.adventist.ro/2023/04/28/mesajul-presedintelui-28-aprilie-2023/>

elől a szükséges hasznokra, hogy ne legyenek gyümölcs-
telenek” (Tit 3:14).

„És most, atyámfiai, ajánlak titeket az Istennek és az
Ő kegyelmessége Igéjének, aki felépíthet és adhat néktek
örökséget minden megszentelték közt” (Csel 20:32). Ezt
a felajánlást ima által tesszük meg:

„Mennyei atyánk, örökkévalóság Atyja és békesség Ura!
Drága Megváltónk, Jézus Krisztus nevében kérünk, hogy
Szentlelked által ezen a szombaton egyesíts bennünket test-

verek és testvérnők világszéles közösségévé. Kérünk, tekints
el örökséged maradékának bűneitől, mint ahogy profétáid
által ígérted, és vedd a tenger mélységeibe a vétkeinket (Mk
7:18-19)! Egyházadat szenteld meg, óvd életünket és csa-
ládjainkat, és irgalmazz a szenvedőknek! Jöjjön el a Te or-
szágod, és legyen meg a Te akaratom, mint a mennyben,
úgy a földön is, örökkön örökké! Ámen.” ■

Aurel Neațu, a Romániai Unió elnöke

MISSZIÓSZOLGÁLAT*

A jászvásári „Együtt az emberekért” elnevezésű kampány eredményei

Örvendjünk együtt a jászvásári hetednap adventista gyülekezettel
és a Moldvai Egyházterülettel a múlt heti, Jászvásáron zajló kampány
sikeréért.

„Törődünk veled!” – a 2023. május 7–9. között zajló háromnapos kampány statisztikái:

- közel 5300 konzultáció és vizsgálat;
- 2600 megvizsgált személy;
- több mint 400-an vettek részt az elsősegély-nyújtó kiképzésen;
- a kampányban hozzávetőleg 80 önkéntes orvos vett részt a helyi Orvosi
és Gyógyszerészeti Egyetem részéről, közülük 30-an nem adventisták;
- minden nap közel 200 önkéntes (orvos, rezidens orvos, egészségügyi
asszisztens, egyetemi hallgató, adminisztratív-, protokoll-, technikai- és
titkári személyzet) végzett szolgálatot;
- együttműködési egyezmény aláírása a Jászvásári Megyei Tanáccsal és
a helyi Orvosi és Gyógyszerészeti Egyetemmel;
- közös sajtókonferencia a város polgármesterével

„Együtt az emberekért” – 2023. május 2–12.

- 250 csomag + 4 tonna élelmiszer kiosztása 13500 euró értékben;
- véradás;
- 19 fogyatékkal élő személy szállítása és 75 vizsgálat elvégzése;
- 10 motivációs szónok 150 szemináriuma iskolákban és középiskolákban

Az Adventista Egyházzal kapcsolatos sajtóhírek:

<https://www.bzi.ro/mii-de-ieseni-au-beneficiat-de-servicii-medicale-gratuite-datorita-proiectului-din-grija-pentru-tine-foto-4711615>
<https://www.bzi.ro/inceputul-lunii-mai-vine-cu-o-veste-buna-pentru-ieseni-ecografii-consultatii-si-analize-gratuite-4703821>
https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid0CRwLsgYyUrQ5kT8fUnq4FN2ZdaZop9FXgP3JmnmWeaeDS7ZnySeKGQHKJ3kC-2Nl&id=100044569533601
https://m.facebook.com/story.php?story_fbid=pfbid0Z487dvw9FNX6tQhsGeLjeVdd7Cd36j9744yAgVwpuxTysti8WPRnmksFerVSXT-sl&id=100064454031985
https://www.facebook.com/iasitvlife.ro/videos/170457375659189/?extid=CL-UNK-UNK-UNK-IOS_GK0T-GK1C&mibextid=2Rb1fB
https://www.facebook.com/iasitvlife.ro/videos/170457375659189/?extid=CL-UNK-UNK-UNK-IOS_GK0T-GK1C&mibextid=2Rb1fB
<http://sperantatv.ro/web/in-obiectiv-din-grija-pentru-tine-iasi-invitati-tiberiu-nica-dragos-musat-ana-maria-zanfir-oana-sarbu-cristina-braharu-ioan-paicu-realizator-sorin-dinu-08-05-2023/>

* A szolgálatot elősegítő forrásanyagok #312 – 2023. május 12.

TANULJUNK A PÉLDÁZATOKBÓL!

Nagylelkű légy, ne tékozló!

A magvető példázatának (Mt 13:2-8) kissé tautológiai bevezetője láttán – „kiméne a magvető vetni” –, úgy tűnik, mintha a leírás inkább kérdéseket vet fel, mint magyarázatokkal szolgál.

Talán az sem érdektelen, hogy bár a „példázat” kifejezés az Újtestamentumban található görög *parabolé* szó adaptációja (ami szemléltetést vagy összehasonlítást jelent), ugyanakkor kapcsolódik az ótestamentumi *mashal* kifejezéshez is, ami szintén szemléltetésre utal. Ez a példázat az első és azon kevesek közé tartozik, amelyet maga az Elbeszélő magyaráz meg.

Mindezek mellett a hatékonyság kultúrájában nevelkedett nyugati ember némi kétséggel tekint a magvető szakmai hozzáértésére, aki látszólag eltékozolja a magot: „néhány mag az útfélre esék... némely a köves helyre... némely pedig a tövisek közé”.

Viszont ha figyelembe vesszük, hogy Palesztinában a vetés megelőzte a szántást,¹ kijelenthetjük, hogy itt valóban a föld hatékony kezeléséről van szó. Így próbálták újrahasznosítani azokat a területeket, amelyeket bizonyos okok miatt nem műveltek meg. Mi több, a keleti földművelés ismerői említést tesznek a vékony talajréteggel takart mészkő-rétegről is, ami csak a szántás nyomán került a felszínre.²

A Jézus által nyújtott lelki vonatkozású magyarázatokban (Mt 13:18-23) könnyen azonosítható a magvető személye: Aki hinti „az ígét a mennyeknek országáról”, lényegében ugyanaz, mint „Aki felhossa az ő napját mind a gonoszokra, mind a jókra, és esőt ad mind az igazaknak, mind a hamisaknak” (Mt 5:45).

Íme, a diszkriminációtól mentes nagylelkűség, aminek célja bárki számára elérhetővé tenni az üdvösséget, aki hisz Őbenne. Ezt hangsúlyozza Pál apostol is: „Ahol nincs többé görög és zsidó: körülmetélkedés és körülmetélkedetlenség, idegen, scithiai, szolga, szabad, hanem minden és mindenekben Krisztus” (Kol 3:11).

Tehát az Ígét nem az Adományozó tékozolja, pazarolja el, hanem a hitetlen hallgató. Erről beszélt az Üdvözítő: „Az Ő ígéje sincs maradandóan bennetek: mert akit Ő elküldött, ti annak nem hiszték” (Jn 5:38).

Andrei Pleșu, kortárs román író az isteni kegyelem elközlésének három irányát mutatta be. Szerinte az Adományozótól a hallgató felé irányuló üzenetek az alábbi okok miatt vesznek el vagy módosulnak:

- a hallgató képtelen megérteni a kapott üzenetet, aminek több oka is van: a figyelem- vagy a tisztánlátás hiá-

- nya, „intellektuális nagyothallás”, sablonos gondolkodásmód, az adott üzenethez való helytelen viszonyulás, vagy akár annak bizonyos okokból történő elutasítása;
- az üzenet terjedésének akadályozása, a tisztánlátás és a mély gondolkodásmód hiánya az üzenet elhangzásakor;
- az üzenetnek a kommunikáció során felmerülő „zajok”, „zavarok” és gátak általi elferdítése.³

Az alábbiakban megpróbáljuk azonosítani az Ige eltékozlásának napjainkban is megmutató eseteket.

A KINYILATKOZTATÁS FONTOSSÁGA DAN CONSTANTINESCU

Arrogáns önteltség („néhány mag az útfélre esék”)

Az önteltség nemcsak a modern kor jellemtulajdonsága. Jézus messiási voltának és a krisztusi üzenetnek a tagadása csupán az egyik erre irányuló bibliai példa. „Avagy nem ez-e az az ácsmester, Máriának a fia, Jakabnak, Józsnak, Júdásnak és Simonnak pedig testvére? És nincsenek-e itt közöttünk az ő nőtestvérei is? És megbotránkoznak vala ő benne” (Mk 6:3).

Különbben Lucifer bukását is a kevélység okozta. Bölcs Salamon is határozott ezen a téren, amikor kijelenti: „A megromlás előtt kevélység jár, és az elesés előtt felfuvalkodottság” (Péld 16:18).

Szintén a büszkeség – igaz, hogy bizonyos anyagi érdekektől táplálva – akadályozta meg Efézus lakóit is abban, hogy elfogadják Pál apostol tanításait és Alekszándér magyarázatait, ezért inkább a helyi amfiteátrumba gyűltek, „mintegy két óra hosszáig kiáltozván: Nagy az efézusi Diána!” (Csel 19:34).

A gőg egyre gyakrabban megmutatkozik napjainkban is, akadályozva az üdvözítő igazság megértését, ami annak elutasítását eredményezi. Ezt hangsúlyozza Pál apostol is, amikor felsorolja a végidőben élő emberek néhány hiányosságát: „Mert lesznek az emberek magukat szeretők... kérkedők, kevélyek.”

Ehhez hasonló magatartásról számolt be egy lelkipásztor is, aki télen behívott a gyülekezetbe egy koldust, hogy az istentisztelet végéig ne kelljen kint fagyoskodnia. „Ó, nem” – válaszolta az illető – „nem akarok a megvetés tárgya lenni.”

A hit világossága előtt bezárkózó emberek zöme a következő kijelentéssel él: „En ezt jobban tudom.” Itt nemcsak azokra gondolok, akik szembehelyezkednek a Szentírás igazságaival, hanem főleg az utolsó idők álhívóire, „kik-

nél megvan a kegyességnek látszata, de megtagadják annak erejét” (2Tim 3:2,5).

A gőgös, önző magatartás valóban komoly akadályt képez a próféta által javasolt lelki modell előtt, mely így hangzik: „Alázatosan járj a te Isteneddel!” (Mik 6:8).

Tréfálkozó kételkedés („némely pedig a köves helyre esék”)

Az Ige ilyesfajta eltérőzlésének is történelmi múltja van. Emlékezzünk csak arra az esetre, amikor Ábrahám unokaöccsének súlyos üzenetet kellett közölnie saját családjával, miután beszélt a két angyallal: „Kiméne azért Lót, és szóla az ő vőinek, kik az ő leányait elvették vala, és monda: Keljetek fel, menjetek ki e helyből, mert elveszti az Úr e várost; de az ő vőinek úgy tetszék, mintha tréfálna” (1Móz 19:14).

A kutatók némelyike azzal próbálja magyarázni Lót vejeinek magatartását, hogy túlságosan megszokott volt számukra apósuk tréfálkozó magatartása. Ennek az állításnak azonban nincs bibliai alapja, hiszen a Szentírás egy teljesen más valóságot örökít meg: „És ha megszabadította az igaz Lót, aki az istenteleneknek fajtalanóságban való forgolódása miatt elfáradt” (2Pt 2:7).

Noé kortársai is ilyen tréfálkozó, engedékeny magatartást tanúsítottak, mert nem ismerték az eső természeti jelenségét, miközben a pátriárka a közelgő özönvízről prédikált. „Egyesek mély meggyőződésre jutottak, és megfogadták volna az intő szavakat, de oly sokan tréfálkoztak és gúnyolódtak, hogy a nyáj szellemében ellenálltak az irgalmas hívásnak, és csakhamar a legkihívóbb csúfolódókkal azonosultak.”⁴

Habár első látásra itt olyan emberekről van szó, akik nyilvánvalóan nem utasították el a kapott üzenetet, gúnyos magatartásuk mégis azt mutatja, hogy felületesen kezelték a menny szavát, mely sok esetben még gúnyolódásuk tárgyává is vált.

Hasonló magatartásba ütközött Pál apostol is az athéni Aeropáguson, pedig a magát elitnek tartó hallgatóság meghívására szólalt fel: „Mikor pedig a halottak feltámadásáról hallottak, némelyek gúnyolódtak; mások pedig mondanak: Majd még meghallgatunk téged e felől” (Csel 17:32).

Nem véletlen, hogy Péter és Jakab apostol is a következőket jelentette ki az utolsó időben élő hitetlenek jellegzetes hiányosságaival kapcsolatosan: „Az utolsó időben csúfolkodók támadnak, akik saját kívánságaik szerint járnak” (2Pt 3:3).

A magát racionálisnak tartó zárlat („némely pedig a tövisek közé esék”)

Ha megpróbáljuk leküzdeni az anyagi világnézet nyomását, azt vesszük észre, hogy „e világnak gondja” közepette az ember attól is fél, nehogy nevetségessé tegye magát. Ez azért van, mert kételkedik abban, hogy egyáltalán képes helyesen viszonyulni a dolgokhoz.

E félelme nemcsak egyéni ítélőképességére korlátozódik, hanem kiterjed a csoport-racionalitás elvárásaira is, amit „közvéleménynek”, vagy közönségesebben a „világ szá-

jának” nevezünk. Ha megmarad ebben a gondolkodásmódban, könnyen kialakul a többség diktatúrája, vagy a kritikus lelkület más furcsa formája, mint például a kollektív butaság, amit egy kortárs filozófus a „tervezésben való megkövesedésnek” nevezett.⁵

Ennél súlyosabb az, hogy a racionális zárlat elfolytja a lelki üzenetek elsajátításának képességét. Erre a megállapításra jutott János evangélista is: „Sokan azért, akik hallák ezeket az ő tanítványai közül, mondanak: Kemény beszéd ez; ki hallgathatja őt?” (Jn 6:60).

Jézus tanítványaihoz hasonlóan mi is könnyen elfelejtjük, hogy a bűnnel való együttélés néhány évezrede károsan hatott az emberi elmére, értelemre és érzékenységre. Sőt, az emberi természet korlátolt eszközeivel élve „érzéki ember nem foghatja meg az Isten Lelkének dolgait: mert bolondságok néki; meg sem értheti, mivelhogy lelkiképpen ítéltetnek meg” (1Kor 2:14).

Így jelent meg az állítólagos ellentmondás a tudomány és a vallás között, amit a kommunista ideológia törvényerőre emelt, és ami még mindig felismerhető az ateisták és a kételkedők között. Ezt a magatartást azonban már Noé kortársainál is megfigyelhetjük.

„Amint múlt az idő, és nem látszott semmi változás a természetben, a korábban félelemtől remegő emberek kezdtek fellázadni. Azt gondolták, ahogy ma is sokan, hogy a természet a természet Istene felett áll, és törvényei olyan szilárdak és megalapozottak, hogy még Isten sem tud változtatni rajtuk. Így okoskodtak: ha Noé igazat mondana, a természet rendje változna meg. Noé tanítását csalásnak tüntették fel a világ előtt – hatalmas csalásnak!”⁶

Ma is vannak, akik tagadják az Igét, és elutasító magatartásukat azzal indokolják, hogy kevés tudományos bizonyíték támasztja alá a Bibliában leírtakat, pedig a régészeti és más szakirányú kutatások valóban azt igazolják, hogy a Biblia számos területen egy lépéssel a tudomány előtt jár. Ilyen például a víz körforgása a természetben, a hettita civilizáció létezése, az egészség megőrzését célzó higiéniai szabályok – hogy csupán néhányat említsünk.

Szinte önmagát adja tehát a természetes következtetés: a mennyországról szóló ige csak akkor teremhet gyümölcsöt, ha megszabadul az előítéletek tövisétől – legyenek azok bármilyen ésszerűek –, a tényeket természetes és nem egymással ellentétes keretbe helyezi, vagyis elfogadja a tudományt mint a racionális ismeretszerzés módszerét, és a hitre a természetfeletti világ felé való nyitás eszközeként tekint.⁷ ■

Dr. Dan Constantinescu, teológus, a közgazdaságtudomány doktora

1. G. Dalman: *Viererlei Acker*, „Palästina-Jahrbuch, 22, 121. o.
2. J. Jeremias: *Parabolele lui Iisus*, 9. o.
3. A. Pleșu: *Parabolele lui Iisus. Adevărul ca poveste*, 79–87. o.
4. Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*, 95. o.
5. G. Liiceanu: *Apel către lichele*, 50. o.
6. Ellen G. White: *Patriárkák és próféták*, 97. o.
7. C. Bălăceanu-Stolnici: *Economie biblică, Előszó*, 11. o.

JÉZUS ÉS KERESZTELŐ JÁNOS

A csalhatatlanság dogmájával nem értünk egyet, amennyiben valamelyik egyházi méltóságra vonatkozik. Sokkal nehezebb megválni tőle, ha rólunk van szó. Magunkkal szemben elfogultak vagyunk, amihez hozzátehetjük azt az érzést, hogy minket Isten közvetlenül vezet, amiből könnyen összeállhat a tévedhetetlenség gondolata. Amikor valakinek mindig igaza van, és soha nem tévedhet, a csalhatatlanság fogságába esik, amiből nehéz szabadulni.

A tanítványok dilemmája

Keresztelő János tanítványai odamennek Jézushoz, és felteszik a nagy kérdést: „Te vagy-e az Eljövendő, vagy mást várjunk?” (Lk 7:20), amit így fordíthatnánk le mai nyelvre: „Csalódtunk benned, nem az vagy, akire gondoltunk. A stílusod, a baráti társaságod, a teológiai hangsúlyok, amiket használsz, nem olyan, mint a Jánosé. Ő felémelt téged a Jordánnál, de te más utat követsz, mint amit ő előkészített számodra.” Biblián kívüli forrásból is olvashatunk János tanítványairól, akik János kezdeti üzenetével ellentétben Jézust gondolták kisebbnek.

Nem kellemes egy ilyen találkozó, ahol Jézusnak nyilvánosan kellett állást foglalnia. Jézus két dolgot tett. Először is elismerte János munkásságát, és tisztázta a kettőjük közötti sorrendet. „Mondom nektek, hogy asszonytól születettek közül senki nem nagyobb Jánosnál, de aki a legkisebb az Isten országában, nagyobb nála” (28 v.). Egyértelművé tette, hogy aki jelenleg a legkisebb az Isten országában, az ember Fia, valójában nagyobb nála. Másodsorban a jelenet nézőközönségéhez szólt, akik vélhetően kárörömmel figyelték, hogyan fejlődik tovább a két csoport közötti feszültség. Botrányt reméltek Jézus körül, akivel még Keresztelő János is szembefordult.

„Az egész nép meghallgatta őt, és a vámszedők igazat adtak Istennek, amikor megkeresztelkedtek János keresztségével. A farizeusok és a törvénytudók pedig önmagukra nézve érvénytelennek nyilvánították Isten döntését, amikor nem keresztelkedtek meg általa. Mihez hasonlítam mármost ennek a nemzedéknek az embereit, és mihez hasonlók? Hasonlók a gyermekekhez, akik a piacon ülnek, és odakiáltoznak egymásnak: Furulyáztunk nektek, és nem táncoltatok! Siratót énekeltünk, és nem sírtatok! Mert eljött Keresztelő János, aki nem eszik kenyeret és nem iszik bort, és azt mondjátok: Démon van benne. Eljött az Emberfia, aki eszik és iszik, és azt mondjátok: Íme, a falánk ember, a vámszedők és a bűnösök barátja! És a bölcsességnek igazat adott minden gyermek” (Lk 7:29–50, Pröhle Károly fordítása).

Miről szól Jézus üzenete?

1. Elismerte, hogy Ő és János különböző stílusú szolgálatot végeznek. – Nem más Igét hirdettek, hanem másként. Az alábbi táblázat összefoglalja a Jézus és János közötti különbségeket.

Ma is gyakori jelenség tanítókat, lelkészeket, vezetőket jellemezni, beskatulyázni a stílusuk, háttérük, külső megjelenésük, igehirdetéseik témái és az általuk képviselt szemléletmód alapján.

KINEK ADSZ IGAZAT? ŐSZ-FARKAS ERNŐ

MA IS GYAKORI JELENSÉG TANÍTÓKAT, LELKÉSZEKET, VEZETŐKET JELLEMEZNI, BESKATULYÁZNI A STÍLUSUK, HÁTTERÜK, KÜLSŐ MEGJELENÉSÜK, IGEHIRDETÉSEIK TÉMÁI ÉS AZ ÁLTALUK KÉPVISELT SZEMLELMÓD ALAPJÁN.

JÁNOS	JÉZUS
Visszavonult életforma – sivatagban, szerzetesi életmód.	Családja körében, ácsként munkás életet élt, az emberek között.
Aszketikus vallásos élet.	
Különleges öltözet – teveszőrpalást, bőrv.	Általános öltözet, mint a környezete – divatos.
Eledele különleges volt: vadméz, sáska.	Jézus a zsidó családok megszokott étrendjét fogyasztotta.
Teljesen elkülönülve élt a világtól, az esszénusokhoz hasonlóan, akik önfenntartó közösségekben éltek, egyszerű körülmények között; a törvény legapróbb részleteit is szigorúan betartották.	Rendszeresen járt a zsinagógába, a társadalom teljes értékű tagja volt.
Szolgálat: kemény beszéd, a bűnt ostorozta, nevéen nevezte: „Viperák fajzatjai”.	A szeretet és megbocsátás hangján beszélt: Én sem kárhoztalak. Eredj el, és többé ne vétezz.
Célközönsége: a vallásos emberek, különösen a vezető réteg. Magas erkölcsi normák megélésére hívta őket.	Jézus célközönsége: „Izrael háznak eltévedt juhai” (Mt 10:6).
Hagyománytisztelő, mások szerint aszkéta.	Mások szerint, nonkonformista, újító, hagyományokat figyelmen kívül hagyó. Ezzel mélyen megsértette a véneket és a többi vallásos vezetőt.
	Együtt evett a bűnösökkel. Küldetésnyilatkozata: Nem az igazakért, hanem a bűnösökért jöttem (Mt 9:9–13).

2. Jézus szembesítette a hallgatóközönséget, hogy mit is gondolnak kettejükéről. Jézus leleplezi, hogy a hallgatók kritikus csoportjai mit gondoltak róla és Jánosról. Lukács által lejegyzett vélemények alapján azt mondhatjuk, hogy János ragaszkodott a hagyományokhoz, sőt, sokak szerint túlzásba is vitte, ezért fanatikusnak tartották. Ma sokan a „konzervatív” címkét ragasztják a homlokára. Jézust ezzel szemben részegesnek tartották, aki lazán értelmezi a törvényt (megérinti a tisztátalan leprást, szabadon engedi a tetten ért paráznát), és olyan helyeken fordul meg, ahová egy tekintélyes rabbi soha nem menne el. Mai nyelven a véleményalkotók „liberális” jelzővel illetnék. A címkézéssel mindig az a gond, hogy nem pusztán véleménynyilvánítást, hanem minősítést is hordoz, ami egyrészt ítélezést, másrészt ürügyet szolgáltat elutasítani az üzenetet.

JÉZUS KÉT DOLGOT TETT. ELSŐKÉNT ELISMERTE JÁNOS MUNKÁSSÁGÁT, ÉS TISZTÁZTA A KETŐJÜK KÖZÖTTI SORRENDET. „MONDOM NEKTEK, HOGY ASSZONYTÓL SZÜLETETTEK KÖZÜL SENKI NEM NAGYOBB JÁNOSNÁL, DE AKI A LEGKISEBB AZ ISTEN ORSZÁGÁBAN, NAGYOBB NÁLA” (LK 7:28).

János azért nem volt jó, mert siratóéneket énekelt. Mivel minősítették, kategorizálták, nem sírtak a siratóénekre, vagyis nem reagáltak arra, amit képviselt, visszautasították megtérésre hívó üzenetét. Aszketikus módon élt, öltözete nem követte a divatot, étrendje pedig teljes ellentétben állt Heródes udvari lakomáival. A menü a lehető legegyszerűbb volt: vad-méz és sáska (a sáska szó értelmezéséről

lásd Ósz-Farkas Ernő: „Keresztelő János proteinszelete” c. cikket, *Boldog Élet* 2023/2). Annak ellenére, hogy János kinézete, életmódja, mondanivalója hasonlított a bibliai idők prófétáiéra, azt mondták róla, hogy „ördög van benne”.

Jött Jézus, aki Jánossal ellentétben vidám dallamot játszott, evangéliumot hirdetett, ezt is megkritizálták, és ugyanúgy nem reagáltak az üzenetére, vagyis nem táncolt senki, mert ez sem volt jó. Jézus azért nem lehet hiteles a szemükben, mert együtt evett és ivott a bűnösökkel, nagyétkű, részeges embernek tartották, a vámszedők és bűnösök barátjának! Jézus azzal szembesíti kritikus hallgatóit, hogy valójában egyik tanító sem volt elég jó számukra, mindkettőt visszautasították a hamisan rájuk aggatott jelzők miatt.

Címke a homlokon

Ma sem vagyunk egyformák. A különbözőséget sokféleképpen ki tudjuk fejezni: nő és férfi, vidéki és fővárosi, fehér és színesbőrű, nyugati és keleti, belföldi és külföldi, munkás és értelmiségi, fiatal és idős. Tényszerű különbségek ezek, amelyekkel csak akkor van gond, ha különböző jelzőket rendelünk hozzájuk, amivel felcímkezzük, beskatulyázunk embereket. Terheltté válnak a kifejezések, mert általánosítás, kollektív minősítés van mögötte. Ebből lesz a polarizálódás, a szembenállás, ami a legtöbb

esetben konfliktussá növekszik, majd a konfliktusból agresszió lesz és végül háború.

A szabad véleményalkotás mentségére hivatkozva, még egyházon belül is gyakori kollektív jellemzőkkel felruházni különböző csoportokat. Csoport vagy egyén identitása értékkeremtés mentén épülhet egészségesen. Ennek hiányában belső kényszer mások ellenében meghatározni a maga identitását. Könnyebb mások másságára rámutatni, annak helytelenségét bizonyítani, mert ennek hátterén láthatóvá válik a helyes oldal, ahova a csoport önmagát pozicionálja. Mások felcímkezése kétségbeesett öngigazolási kísérlete azoknak, akik értékkeremtés helyett ellenségkép-alkotással pótolják a hiányt.

Nem azzal volt a gond, hogy János aszketikus életet élt, hanem azzal, hogy emiatt minősítették és ördögnek nevezték. Jézusnál nem az volt a gond, hogy a kegyelmet hirdette és a bűnösökkel együtt evett, hanem azzal, hogy kicsapongónak, részegesnek címkézték fel.

Hogyan viszonyultak egymáshoz Jézus és Keresztelő János?

Egyik sem kritizálta a másikat. „Néki felemeltetnie kell, nékem alábszállanom” (Jn 3:30). A börtön keserű körülményei között Jánosnak is voltak kérdései, de nem ítélt, hanem inkább kérdezett attól, aki érintett volt: „Te vagy az, vagy mást várjunk?”

Robert Dowling: Krisztus keresztsége (1863)

Jézus soha nem kritizálta János szolgálatát. Leszólhatta volna János régi módszereit, megfélemlítő taktikáját, támadó dörgedelmeit, barátságtalan modorát. Ezzel szemben a legnagyobb elismerést adta neki, amit valaha embernek adott: „Az asszonyoktól születtek között nem támadott nagyobb”.

Mindkét szolgálatnak voltak eredményei és kudarcai

János megnyert sokakat a farizeusok közül, de elriasztotta az eltévedteket. Jézus megszólította az eltévedteket, de irritálta a vallásos vezetőket. Egyik sem mutogatott a másikra, hanem úgy a sikereket, mint a kudarcokat tudomásul vették. Elfogadták azt, hogy küldetésük különböző volt, és kiegészítették egymást. Egymást elismerték, egymást megvédték, felemelték, mert hittek abban, aki mindkettőjüket elhívta; mert tudták, amit mi nehezen, hogy Isten nagyobb, mint a mi szívünk, a stílusunk, vagy a módszereink. Ebbe belefért a kétely, a kérdésfeltevés, de nem egymást támadva, rágalmazva, hanem egyenesen, szemtől szembe kommunikálva.

Jézus tanítása szerint nem itt van a választóvonal a két tábor között. Nem János és Jézus követői alkotják a szemben álló csoportokat, sőt az sem biztos, hogy fővárosi és vidéki, nők és férfiak, fehérek és színesbőrűek között kell keresni a választóvonalat. Jézus máshogy azonosítja be a két tábort.

Két tábor egymással szemben

Az egyik tábor: „A vámszedők igazat adtak Istennek, amikor megkeresztelkedtek János keresztségével” (7:29). Kinek adtak igazat? Jánosnak, a konzervatív, aszkéta irányzatnak? Nem, hanem Istennek. Nem építheted arra az identitásodat, hogy te más vagy mint ő, mi itt mások vagyunk, mint a másik templomban. Az identitásodat az adja meg, hogy igazat adtál az Istennek, és ezzel Isten építi az identitásodat. Akik elfogadták János üzenetét, és megtérésre váltották, igazat adtak Istennek. Akik elfogadták Jézus üzenetét, nem a hagyományokkal szembenálló, számukra új megközelítést jelentő irányzatot fogadták el, hanem igazat adtak az Istennek – „igazat adott neki minden gyermeke” (7:35).

Akik igazat adtak Istennek, azok megtértek, újjászülettek, bölcsesség gyermekei lettek. Így tartoznak egymáshoz Jézus és János, egy tábort alkotva. A megtérést hirdető János és az örömet hirdető Jézus ugyanannak az Istennek a szolgálatában álltak. Hozzájuk tartoznak azok, akik igazat adnak az Istennek: elfogadják Jánostól az ítélet üzenetét, és örömmel veszik Jézustól az Atya megmentő szeretetének evangéliumát. Ez alkotja az egyik tábort.

A másik tábort – mert valóban létezik ilyen – azok alkotják, a Jézus szavai szerint, akik nem adtak igazat Istennek. „A farizeusok és a törvénytudók pedig önmagukra érvénytelennek nyilvánították Isten döntését” (7:30). Akiknek nem jó János, mert ördög van benne, vagy mert túl

„konzervatív”, azoknak nem jó Jézus sem, mert a szemükben részeges és túlságosan „liberális”. Minden jelző, minősítés, amit egymásra, a tanítókra, a lelkészekre, a gyülekezetekre vagy az egyházra aggatunk, újabb és újabb kifogást jelenthet visszautasítani a személyes megtérés üzenetét.

Kinek szoktál igazat adni?

Jézus üzenete egyértelmű: nem az a kérdés, hogy a siratóéneket vagy a sípolás, a sírás vagy a vidám ének, a vadmező vagy a halhús, a teveszőr ruha vagy a varrás nélküli köntös, a bűnök nevének nevezése vagy a kegyelem meghirdetése a jobb, hanem az, hogy akár az egyik, akár a másik megközelítést küldi feléd Isten, képes vagy-e igazat adni Istennek?

Mindez nem valamilyen teológiai vita megnyerését jelenti. Igazat ad Istennek, aki megbánja a saját bűneit. Igazat ad Istennek, aki hagyja, hogy Isten Szentlelke átalakítsa az életét, a kapcsolatait, az értékrendjét, a beszédét, a lelkületét, a magánéletét, az üzleti életét, a közösségi életét. Igazat ad Istennek, aki ki tudja mondani: Testvérem, bocsáss meg!

Itt, az idők végén nem engedhetjük meg magunknak többé a békeidők luxusvitáit: ágyban, párnák közt, meleg szobában, teát szüröcsölgetve. Amikor van egy olyan földrengés, mint ami nemrég Törökországban volt, összedőlnek a panelházak. A mentőegységek szerint az első napokban mindenholnán segélykiáltásokat lehet hallani, de 3-4 nap elteltével beáll a csend. A romok alatt lévőeknek már megszólalni sincs erejük.

Ilyenkor nem vitatkozik senki. Teveszőr- vagy divatos ruhában, pusztá kézzel vagy csákánnyal, énekelve vagy sírva, mindegy, csak egy a fontos: bontani a romokat és megtalálni a túlélőket. Több mint nyolc nap után is van értelme. Megható volt látni egy nyolc hónapos kislányt, aki öt emeletet zuhant, de nyolc nap elteltével is élve találtak rá. Az anyukáját is kiásták, aki azt mondta, hogy hiába szólította a gyermekeit, egyik sem válaszolt, ezért ő sem akart megmenekülni. Végül kiderült, hogy a háromból kettő él!

Egy népet hívott el Isten a második advent előtt embereket menteni. Véget értek a békeidők luxusvitái arról, hogy ki milyen irányzatot képvisel, miközben az örökérvényű evangéliumot hirdeti. Egy dolgunk maradt: igazat adni Istennek! Elmúlt az elméleti állásfoglalások ideje, be kell poroznunk, be kell sároznunk a kezünket, hogy kiszedjük a romok alól élettől megsérült embertársainkat, mert e nélkül minden hiába való okoskodás marad. ■

ELMÚLT AZ ELMÉLETI ÁLLÁSFOGLALÁSOK IDEJE, BE KELL POROZNUNK, BE KELL SÁROZNUNK A KEZÜNKET, HOGY KISZEDJÜK A ROMOK ALÓL ÉLETTŐL MEGSÉRÜLT EMBERTÁRSAINKAT, MERT E NÉLKÜL MINDEN HIÁBAVALÓ OKOSKODÁS MARAD.

ADVENTUS EGYETEMI NAPOK – 2023. MÁJUS 5-7.

Kétezerhuszonhárom május 5. és 7. között került sor a cernicai adventista kampuszban az Adventus Egyetemi Napok c. rendezvényre, amelyen olyan serdülőkörűak és fiatalok vettek részt, akik az adventista oktatás és a hiteles lelki tapasztalatok iránt érdeklődnek. A szervezők által előkészített tevékenységek és áhítatok az „Oktatás és Lelkiség” jelszó jegyében zajlottak: „Az igazi oktatás alapja a szentség és a vallásos tapasztalat” (Ellen G. White: *Counsels to Parents, Teachers and Students*, 505. o.).

A rendezvény idei meghívottja dr. Jan Harry Cabungcal neurológus volt, aki az utóbbi két évben kizárólag missziós projekteknek szentelte az életét. A Fülöp-szigetekről származó orvos Zürichben szerezte meg a doktori fokozatot, majd miután keresztség által a Hetednap Adventista Egyház tagja lett, különleges szenvedéllyel

kezdte hirdetni az evangéliumot. 2015-ben a Svájci Biológiai Pszichiátriai Társaságtól megkapta „Az év legfiatalabb kutatója” címet.

Az egyetemi napokon részt vett személyeket meghatotta testvérünk elszántsága: dr. Cabungcal kész volt meghatározatlan időre feladni szakmai karrierjét azért, hogy misszionáriusként dolgozhasson. Mióta meghozta ezt a döntést, számos evangelizációs kampánynak volt a szónoka, és több egészségügyi projektben is részt vett. A jelenben csak rövidebb időre vállal oktatói és kutatói feladatokat.

Az egyetemi napokon jelenlévő fiatalok nagyra értékelték a szervezők kínálatát, és az elhangzó igehirdetések és felhívások nyomán különleges odaszentelődési tapasztalatban lehetett részük. Erről győznek meg bennünket a vallomásaik.

„Nagyon jól érzem magam az Adventus Egyetemen. Kellemes helynek tűnik. Jártam már itt a tavaly is, és újra eljöttem, mert tetszik nekem ez a hely. Igazából itt szeretnék tovább tanulni óvodai és elemi iskolai pedagógia szakon.” (Estera Nițu, tanuló)

„Nagyon szép és befogadó volt ez a rendezvény, és az egyetemi hallgatók is kedvesen fogadtak. Jó volt a hangulat, az itteni emberek pedig nyugodtak, kedvesek és barátságosak.” (Alexandra Stancu, tanuló)

„Nagyon tetszett az imateremben zajló program, de az is, ahogy körbevezettek az egyetemen, különösen a romániai adventizmust bemutató kis múzeum tett rám mély benyomást. Nagyon tetszett a rendezvény fő meghívottjának előadása, de főleg az, hogy többször is idézett a Prófétaság Lelkének írásaiból.” (Alex Rus, tanuló)

„Tetszik nekem ez az egyetem: szép, csendes, és sok barátot lehet itt szerezni. Mondhatom, hogy beleszerettem ebbe a helybe.” (Nedea Răzvan, egyetemi hallgató)

„Remekül éreztem magam az Egyetemi Napokon. Látogatásom újra megerősítette azon szándékomat, hogy itt tanuljak tovább, mégpedig adventista pasztorálteológia szakon. Lelkész szeretnék lenni, hogy a fontos felhívásra válaszolva az egyik legnehezebb szolgálatot végezhessem. Meggyőződésem, hogy ez a hivatás a számos nehézség elle-

nére a legszebb, ha megengedem, hogy Isten vezérelje minden lépésemet.” (Sebastian Brîușor, tanuló)

A rendezvény nem lett volna ilyen szép és sikeres, ha az egyetem részéről nem tettek volna meg minden szükséges előkészületet.

„Az Egyetemi Napok idejének kiadását a mélységes lelkiesség hangulata jellemezte, ami a különleges meghívottnak, de az Adventus-közösség (diákok és alkalmazottak) munkájának is köszönhető. A résztvevőket bevezettük Isten Igéje, a Prófétaság Lelkének írásai és a minőségi zene rejtelseibe, és feltártuk előttük az oktatás és a missziómunka távlatait. Az egyetemi környezet, valamint az utolsó nap kikapcsolódást nyújtó programjai pozitív nyomot hagytak a résztvevőkben. Már készülünk a következő kiadásra, amikor majd középiskolás diákok látogatnak el hozzánk az országból és a határainkon túlról.” (dr. Laurențiu Moț, az Adventus Egyetem rektora)

„Nagyra értékeltem a szervező csapat munkáját, amelynek én is a tagja voltam. Odaadó szolgálatukkal igyekeztek mindent a lehető legjobban elvégezni. Köszönetet mondok Istennek, hogy ilyen társakkal és tanácsadókkal dolgozhattam együtt. Ilyen alkalmakkor tanuljuk meg, hogy mit jelent szolgálni, és szintén ilyenkor részesülünk a legkülönlegesebb áldásokban. Ezenkívül el akarom mondani, hogy nagyon tetszett az idei rendezvény meghívottja, aki nagyon szép tapasztalatokat szerzett, és leírhatatlan hatással volt ránk. Szavai által Isten beszélt hozzánk.” (Andreas Ungur, az adventista pasztorálteológia IV. éves hallgatója)

„Idén első ízben vettem részt az Egyetemi Napokon látogatókat fogadó házigazdaként. Örömmre szolgált, hogy olyan ifjakkal találkozhattam, akik kíváncsiak mindarra, ami itt történik, és elégedetten olvastam le arcukról azt, hogy megízleltek valamit abból a tapasztalatból, amit az Adventus Egyetem diákjaként itt szerezni lehet.” (Aurel Vișovan, az adventista pasztorálteológia II. éves hallgatója)

Várjuk az Adventus Egyetemi Napok 2024-es kiadására azokat a tanulókat és egyetemi hallgatókat, akiknek nem volt alkalmuk eljutni az idei rendezvényre, de szeretnék az Adventus Egyetemen vagy a „Dr. Luca” Egészségügyi Posztliceumban folytatni a tanulmányaikat. Intézményünk honlapja, az uadventus.ro/admitere2023 fontos információkkal szolgál az érdeklődők számára. Oktatási programunkban idéntől bevezettük az „Innováció és szociális felelősségvállalás az oktatásban” című pedagógiai mesteri fokozatú képzést, és ha a vonatkozó törvény a felvételi vizsgáig megjelenik a Hivatalos Közlönyben, ösztől kezdődően teológiai mesteri képzést is indítunk „Teológia és kortárs advent missziómunka” címmel. ■

Emanuel Sălăgean, lelkipásztor, az Adventus Egyetem kommunikációért és közkapcsolatokért felelős igazgatója

**OKTATÁS ÉS
LELKISÉG
EMANUEL
SĂLĂGEAN**

AZ ÉN ISKOLÁM SZÉP HELY!

A Romániai ADRA új, sikeres projektje

Az oktatás az egyik legfontosabb társadalmi feladat. Általa sajátítjuk el az erkölcsi értékrendet, a tisztelést, a becsületességet, a nagylelkűséget, másfelől pedig számos dolgot tanulunk magunkról és embertársainkról. Egyébiránt az oktatás teszi lehetővé azt is, hogy az egyén a társadalom részévé váljon, de nem csupán a közös értékek szempontjából, hanem az által is, hogy a társadalom számára szükséges szakterületen szerez képesítést.

A Biblia különleges fontosságot tulajdonít az oktatásnak, hangsúlyozva a szülők és a tanárok szerepét az új nemzedék nevelésében. Az ismereteken és az információkon túl különösen fontos az emberi példakép is, amit azok közvetítenek, akik részt vesznek a lelki-erkölcsi értékek átadásában. A Szentírás hangsúlyozza, hogy a gyermeket nemcsak szavak, hanem tettek által is tanítani kell.

A Romániai ADRA, megértve az oktatás rendeltetését és fontosságát, az évek során számos projektet ültetett gyakorlatba az iskolák támogatása érdekében, különösen vidéki környezetben. Hálát adunk Istennek azért, hogy e projektek által megpróbálhattunk átadni a gyermekeknek és a tanáraiknak valamit Isten szeretetéből. Hálásak vagyunk a szponzorokért és a pénzügyi támogatókért, akik úgy döntöttek, hogy az

ADRA munkatársaival együtt örömet szereznek a gyermekeknek. Az adományozott anyagi javakon és eszközökön túl, az ADRA minden alkalommal azt az üzenetet közvetítette a gyermekeknek, hogy értéket képviselnek Isten szemében. Minden pedagógus Isten eszköze, akit az Úr felhasznál a gyermekek oktatása és fejlődése érdekében.

A Bákó megyei Bălceában 2023. április 3-án különleges rendezvényre került sor „Az én iskolám szép hely!” elnevezésű projekt lezárulta alkalmából. Az említett projekt keretében a Romániai ADRA hozzájárult a helyi elemi iskola 170 diákja tanulási körülményeinek javításához. Három osztálytermet szereltek fel megfelelő iskolai bútorzattal, ezenkívül informatikai eszközöket adományoztak az oktató személyzetnek, hogy a mai elvárásoknak megfelelően végezhessék hivatásukat.

A 170 diákot érintő projekt futamideje 2 hónap és 17 nap volt: 2023. január 17-én kezdődött, és 2023. április 3-án ért véget. Az 50 000 lejes befektetés célja az oktatási körülmények javítása és a vidéki környezetben élő gyermekek iskolai jelenlétének növelése a kötelező oktatásban. Mindezt az a szomorú tény tette indokolttá, hogy a hátrányos helyzetű családok körében nagyon magas az iskolát elhagyó gyermekek aránya.

A romániai ADRA az „Educație și Sănătate de Bază” elnevezésű szervezettel karöltve célul tűzte ki, majd sikeresen meg is valósította a Bákó megyei Bălca gyermekei számára az életkörülmények javítását. „Az én iskolám szép hely!” koordinátorai Willy Cotruță, Bogdan Stănică és Gabriela Istrate voltak.

A rendezvényen részt vett a Romániai Hetednap Adventista Egyház és a Romániai ADRA elnöke, Aurel Neațu is, aki a következőket nyilatkozta: „Örülök annak, hogy a Romániai ADRA képviselőjeként és a Romániai Hetednap Adventista Egyház elnökeként itt lehetek önökkel, és boldog vagyok a gyermekekért és a tanítóikért. Egyházunk mindig is nagy hangsúlyt fektetett a fiatalok ösztönzésére. Ahogy mondani szokás, az életben nehezen érzük el a szép és jó dolgokat,

és ilyen alapon a rendszeres iskolába járáshoz és tanulásához akaraterőre, elszántságra és a szép dolgokban való remélésre van szükség. Ránk, felnőttekre hárul a feladat, hogy nektek, fiataloknak megteremtjük ezt a keretet. Ez okból egyesítette erőit az iskola, a helyi önkormányzat és az ADRA, hogy a lehető legkellemesebbé és leghasznosabbá tegyék számotokra az iskolában töltött időt. *Az én iskolám szép hely!* olyan kezdeményezés része, amelyet az ADRA már régóta tervez. Kedves gyermekek, azt kívánom nektek, hogy növekedjétek szépen, legyetek megáldva egészséges és jó szokásokkal, váljatok derék emberré mind a jövőbeli családok, mind pedig azok számára, akik az iskolai évek alatt támogattak benneteket. Ne feledjétek, hogy szép, tisztességes szokásokat kell kialakítani, és be kell tartanotok a szabályokat. Örülök annak, hogy a Romániai ADRA úgy döntött, hogy a gyermekek jövőjébe fektet.”

Megszólint a helység polgármestere, Viorel Olariu is: „Kimondhatatlanul örülök az ADRA jelenlétének, és gratulálok 1990 óta végzett fáradhatatlan tevékenységükért. Hálásak vagyunk mindazért, amit a gyermekeinkért tettek, legyen szó akár pénzügyi, akár érzelmi támogatásról, és köszönjük, hogy sikerült teljesíteniük a diákjainknak tett ígéreteiket. A gyermekekbe kell fektetnünk, hiszen számunkra ők jelentik a jövőt,

fel kell kínálnunk nekik a lehetőségét, hogy egészségesen növekedhessenek, megtalálják a helyüket a társadalomban, és a maguk során másokat is cselekvésre ihlessenek. Életünk legfontosabb célja megbízható embereket nevelni. Hálásan köszönünk mindent. Isten áldja meg önöket minden munkájukban!”

„Örömmel tölt el, hogy közösen megvalósíthattuk ezt a projektet úgy, hogy faji, nemzetiségi, vallási, vagy bármilyen más megkülönböztetés nélkül dolgoztunk együtt a gyermekek jobb jövője érdekében. A Romániai ADRA támogatja az oktatást és az egészségügyet, és a fenntartható életkörülmények biztosítására törekszik. Szervezetünk projektjeinek hasznélvezői elsősorban a gyermekek és az ifjak. Országos szinten az évek során több tízezer személyt részesítettünk támogatásban, és hozzájuk csatlakozik ma az önök iskolájának 170 tanulója is, ami nagy örömünkre szolgál. Vezesse az Úr továbbra is az iskolai munkát mindazok révén, akik felelős pozíciót töltenek be ebben az intézményben” – nyilatkozta Robert Georgescu, a Romániai ADRA igazgatója.

„Nem tévedek, ha azt állítom, hogy az oktatás a jövő. Sikerült teljesíteni a község gyermekeinek vágyait. Említésre méltó, amit az ADRA *Az én iskolám szép hely* elnevezésű projekt által megvalósított. Örülünk, hogy a gyermekeknek van ahol tanulniuk, és

biztos jövővel rendelkező felnőttekké válhatnak. Köszönetet mondok mindazoknak, akik részt vettek a projekt gyakorlatba ültetésében” – nyilatkozta Mugurel Asaftei, a Moldvai Egyházterület titkára.

A szponzor képviselőjeként Cătălin Facaoaru a következőket nyilatkozta: „Sikeres és örömteli volt az együttműködésünk a Romániai ADRA munkatársaival. Sikertől megfelelő oktatási eszközöket biztosítanunk a gyermekek számára. Büszkeséggel tölt el, hogy támogathatuk ezt a helyi közösséget, és reméljük, hogy a jövőben további projekteket valósíthatunk meg együtt. Köszönöm!”

„Boldog vagyok, hogy ezek a gyermekek immár élvezhetik az érdeklődésben végzett munka gyümölcsét, megfelelő körülmények között tanulhatnak, és teljesíthetik az álmaikat. Az oktatói személyzet odaadó munkát végez a gyermekekért, ami azt sugallja, hogy van remény a tanulók számára. Lassan, fokról-fokra haladunk felfelé az oktatás piramisán, hogy megvalósítsuk mindazt, amire vágyunk. Szívemből kívánok jó tanulást a gyermekeknek, hiszen immár minden körülmény adott a számukra. Az Úr legyen mindannyiunkkal!” – nyilatkozta Willy Cotruță, az ADRA Bukovináért és Moldováért felelős koordinátora.

„Nagyon szépen köszönöm, hogy a községünkben valósították meg ezt a projektet. Az informatikai eszközök igen hasznosak az oktatási folyamatban. Értékeljük a munkájukat, hálásak vagyunk érte, és szeretnénk hosszútávon is együttműködni önökkel” – nyilatkozta az elemi iskola igazgatója, Baciú Florin.

„Különleges köszönettel tartozunk a Románia ADRA munkatársainak a szép együttműködésért, amely révén tanulást elősegítő eszközökhöz jutottak ezek a gyermekek. Hálásak vagyunk önöknek, hogy segítettek nekünk mindabban, amire szükségünk volt. Gratulálok a tevékenységükért. Köszönjük szépen!” – mondta Oana Hoziu, a „Bâlca Elemi Iskola” egyik pedagógusa.

„Örülök és hálás vagyok Istennek azért, hogy ezzel a különleges nappal eljutottunk az itt gyakorlatba ültetett projekt végére. Igyekeztünk befejezni ezt a munkát, hogy a gyermekek jó körülményeknek örvendhessenek. Isten, a pénzügyi támogató és a munkatársak segítségével sikerült megvalósítani mindazt, amit elterveztünk. A Romániai ADRA olyan szervezet, amely az oktatásba fektet be, ez a projekt is ezt igazolja. Harcoltunk, harcolunk és továbbra is harcolni fogunk az oktatásért és mindazért, ami a gyermekeink jövőjét biztosítja. Megteszünk mindent a projektjeink haszonélvezőinek képzése és fejlődése érdekében, és örömmel tölt el, hogy egyesíthetjük erőinket azért, hogy szebbé tegyük embertársaink életét. Köszönetet mondunk mindenkinek, és dicsőítjük Istent azért, hogy ma együtt lehetünk ezen az ünnepen, és szép együttműködésben reménykedhetünk a továbbiakban is” – nyilatkozta Gabriela Istrate, a Románia ADRA projektmenedzsere.

A Romániai ADRA 1990-től leginkább olyan fejlesztési projekteket támogat, amelyek egy bizonyos terület teljes lakosságát érintik. Az „Igazság. Együttérzés. Szeretet” jelmondatot választó humanitárius szervezet örömet és reménységet visz az általa támogatott emberek életébe, miközben egy jobb jövőt hirdet, és kiáll az emberi értékek és méltóság megőrzése mellett. Akkreditált szociális szolgáltatóként a Romániai ADRA a Nemzetközi ADRA hálózatának tagja, amely a világszéles Hetednap Adventista Egyház humanitárius szervezete, egyben az egyik legkiterjedtebb hálózattal rendelkező nemkormányzati szervezet a világon. Jelen van 118 országban, és saját működési filozófiája alapján az együttérzést gyakorlati megoldásokkal társítja, megszólítja a szükségben levőket, miközben nem tesz faji, etnikai, politikai vagy vallási különbséget az emberek között, mivel célja úgy szolgálni az emberiséget, hogy Isten akarata és terve szerint élhessünk egymás mellett. ■

Romániai ADRA

A PSZICHOPATOLÓGIA ÉS A BŰN, VALAMINT A JÉZUS KRISZTUS ÁLTALI GYÓGYULÁS (I)

Altalános meghatározás szerint a pszichopatológia „az elme kóros működésének leírásával foglalkozik, és annak genetikai, biológiai, pszichológiai és társadalmi okaira keres magyarázatot.”¹ Az elmezavar diagnosztizálására a világon mindenütt használt kézikönyv, a Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders (röviden DSM) legutóbbi kiadása szerint „az elmezavar a kognitív területek fokozott klinikai működési zavara, amely befolyásolja az egyén érzelmi kontrollját vagy magatartását, továbbá az agyműködés alapjául szolgáló pszichológiai, biológiai vagy fejlődésbeli folyamatok kóros devianciáját tükrözi. Az elmezavart általában a szenvedéssel és az érzelmi, társadalmi vagy szakmai téren tapasztalható működésképtelenséggel társítják.”

Három szempontra redukálva a meghatározást, az elmezavar a következőképpen nyilvánul meg: „személyes fájdalom, fogyatéék és a társadalmi vagy statisztikai normáktól való eltérés.”² Ebben az írásomban a személyes fájdalomról, és a Jézus Krisztus általi gyógyulásról ejtek szót.

Bibliai szempontból az emberi fájdalomnak, a fogyatéknak, valamint a társadalmi és vallási normáktól való eltérésnek egyetlen közös okozója van, éspedig a bűn. Dávid az egyik megtérő zoltárában mondja: „Bevallom bűneimet, bánkodom vétkem miatt” (Zsolt 38:19). Ebben a szövegben kijelenti, hogy fájdalma és szenvedése bűnének következménye. A bűnről és az ember bűnös természetéről van szó, amely bűnös cselekedetekben nyilvánul meg. Dávid ezért érzi úgy, hogy Isten helyteleníti az ő magatartását. Ezt felvállalva, az 51. zoltárban beismeri az Úr előtt: „Mert ismerem az én bűneimet, és az én vétkem szüntelen előttem forog. Egyedül te ellened vétkeztem, és cselekedtem azt, ami gonosz a te szemeid előtt; hogy igaz légy beszédedben, és tiszta ítéletedben” (5-6. v.). Bevallja, hogy eltért Isten törvényének előírásaitól, és hogy a bűn végeredményben Isten törvényének áthágása (1Jn 3:4).

Az ember életében a bűn szenvedést, fájdalmat és többszörös zavart okoz. „A bűn... zavart keltett az ember szervezetében, eltorzította gondolkodását, megrontotta képzeletét.”³ A bűnnel szembeni isteni megoldásról mondja továbbá Ellen White: „Ne igyekezzünk a bűn mentegetésével kisebbíteni vétkeinket, bűnösségünket, hanem fogadjuk el Isten bünszemléletét, azt, hogy a bűn

súlyosan megterhel. Egyedül a Golgota fényénél érthetjük meg a bűn borzalmas súlyát. Ha magunknak kellene hordoznunk bűneinket, megsemmisülnénk a teher alatt. Isten büntelen Fia vállalja át mindezt helyettünk – bár mi érdemlünk büntetést, Ő hordja vétkeinket. »Ha megvalljuk bűneinket, hű és igaz, hogy megbocsássa bűneinket, és megtisztítson minket minden hamisságtól« (1Jn 1:9).⁴ Ézsaiás próféta mondja: „Békességünk büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ézs 53:5). Biztos reménységünk van Krisztusban, hogy lelki sebeink beggyógyulnak, mivel „Isten dicsősége megmutatkozott abban, hogy a világra árasztotta a gyógyító kegyelem teljességét, amelynek többé semmi sem vet gátat, s amelyet nem von vissza mindaddig, amíg a megváltás terve célba nem ér.”⁵

A Nagy Orvos által kezelt fájdalom

Jézus Krisztus küldetése napjainkban is az, hogy meggyógyítsa az összetört szívűeket (Lk 4:18), és kezelje a gyógyítását igénylő emberek fájdalmát. Szentlelke által kérni meg minden bűnben sýnlódó lélektől: „Akarsz-e meggyógyulni?” (Jn 5:6). Dávid, megértve Isten gyógyító munkáját, így imádkozott: „Engem pedig, aki nyomorult és szenvedő vagyok, emeljen fel, oh Isten, a te segedelmed!” (Zsolt 69:30).

Létezik egy jótékony hatású lelki fájdalom, amit a Szentlélek felhasznál megszentelődésünk folyamatában. Hálaimájában Ezékiás király a következőket mondta: „Ímé, áldásul volt nékem a nagy keserűség, és Te szeretettel kivontad lelkemet a pusztulásnak verméből, mert hátad mögé vetted minden bűneimet!” (Ézs 38:17). Jób könyvében pedig ezt olvassuk: „A nyomorultat megszabadítja az ő nyomorúságától, és a szorongattatással megnyitja fülüket” (Jób 36:15). A lelki fájdalom tudatosítja bennünk, hogy valami nincs rendjén. Ez a fajta szenvedés a lelkifurdalással hozható összefüggésbe, és rendelkezése, hogy a Szentlélek által elvezessen Krisztus engesztelő áldozatához, ahol bűnbocsánatot nyerünk, és ki-gyógyulunk a vétkeinkből. „Isten nem azért küld követeket, hogy hízelegjenek a bűnösnek. Nem hirdet béke-üzenetet, hogy végzetes biztonságérzetet nyújtson a meg nem szentelt embereknek. Mély büntudatot kelt a bűnös

**A NAGY
ORVOS
LIVIU
VÁDUVA**

lelkében, a meggyőzés nyilaival járja át a szívet. A szolgáló angyalok elé tárják Isten félelmetes ítéleteit, hogy elmélyítsék hiányérzetét, és mihamarabb kiáltsa: »Mit kell tennem, hogy üdvözüljek?« Akkor a kéz, amely porig alázott, felemeli a megtérőt. A hang, amely megfeddte a bűnt és megszégyenítette a büszkeséget, becsvágyat, gyöngéd részvétellel kérdi: »Mit akarsz, hogy cselekedjem veled?«⁶ Ilyen az Isten akarata szerinti megszomorodás, amit senki sem fog megbánni, mert általa a Szentlélek a gyógyuláshoz és az üdvösséghez vezet el (2Kor 7:10). Pál apostol írta: „Bármely fenyítés ugyan jelenleg nem látszik örvendetesnek, hanem keservesnek, ámde utóbb az igazságnak békességes gyümölcseivel fizet azoknak, akik általa gyakoroltatnak” (Zsid 12:11).

Nagyon fontos tehát, hogy amikor szenvedünk, Isten kegyelme által fékezzük meg a reakcióinkat. „Vigyázz! Ne pártolj a bűnhöz” (Jób 36:21), és semmit se tégy meg gondolatlanul, vakmerően (Csel 19:36). Amikor Khiveus Khámornak a fia, Sekhem megerőszakolta Dinát, testvérük meggyalázása miatt Simeon és Lévi mély lelki fájdalmukban túlzottan reagáltak (1Móz 34). „Átkozott a haragjuk, mert erőszakos, és a dühük, mivel kegyetlen” – jelentette ki róluk Jákob (1Móz 49:7).

Krisztus a nagy Orvosként járta be a halál völgyét, és mindenkinél többet szenvedett, mivel „fájdalmak férfja és betegség ismerője” volt (Ézs 53:3). A legmélyebb együttérzéssel szólítja meg a szenvedő lelket: „Elviseltem bánatotokat, megtapasztaltam küzdelmeiteket, szembenéztem kísértéseitekkel. Ismerem könnyeitek: én is sírtam. Ismerem a fájdalmat, mely túlságosan mély, semhogy emberi fül számára kibeszélhető lenne. Ne gondold, hogy elhagyatott, elfeledett vagy. Ha bánatodra egyetlen húr sem rezdül egyetlen emberi szívben sem, nézz rám, és élsz. »A hegyek eltávoznak, és a halmok megrendülnek; de az én irgalmasságom tőled el nem távozik, és békeségem szövetsége meg nem rendül, így szól könyörülő Urad« (Ézs 54:10).⁷

Jézus Krisztus a lélek nagy Orvosa. Bölcsen szól, enyhíteni tudja lelkünk fájdalmait, és tudja, hogy a menny felé vezető úton miként üdítse fel a legmegfelelőbb szavakkal az élet küzdelmeiben megszomorodott szíveket (Ézs 50:4). Az ördög csüggedésbe taszít, és felerősíti érzelmi fájdalmainkat, de ne fogadjuk el a hazugságait, hanem a szenvedések közepette is teljes szívvel higgyük el Isten Igéjének gyógyító ígéreteit, amelyeket a Szentlélek vezetése által ad nekünk. „Amikor megsokasodtak bennem az én aggodásaim: a te vigasztalásaid megvidámították az én lelkemet” (Zsolt 94:19).

Krisztus gyógyít ki a bűnből

A pszichopatológia részletesen leírja a bűn hatását az emberi lélekre. A bűn körülményei közepette az emberi élet Ézsaiás próféta szavait tükrözi: „Minden fej beteg, és minden szív erőtelen. Tetőtől talpig nincs e testben ép-

ség, csupa seb és dagadás és kelevény, amelyeket ki sem nyomtak, be sem kötöztek, olajjal sem lágyítottak” (Ézs 1:5-6).

Az irgalmas szamaritánus példázatában a gonosztevők kezébe esett ember (Lk 10:30-37) helyzete mutatja be azt, amit Ézsaiás a lelki fájdalomtól gyötört ember állapotáról ír. Pszichológiai és lelki szempontból az irgalmas szamaritánus Krisztust, a feddhetetlenség Napját jelképezi, aki gyógyulást szerez az Ő szárnyai alatt (Mal 4:2). „A világ semmilyen kincse sem tudja meggyógyítani a megtört szíveket, nem képes békét adni a léleknek, nem számúzi a gondot és a betegséget. Hírnév, lángész, talentum mind kevés ahhoz, hogy vigaszt nyújtson a bánatos szívnek, vagy helyrehozza az elhibázott életet. Az embernek csak akkor lehet reménye, ha Isten él a lelkében. Az a szeretet, amellyel Krisztus árasztja el az ember egész lényét, éltető erő. Gyógyításával megérint minden létfontosságú szervet – az agyat, a szívet, az idegeket. Ezzel lényünk legmagasabb rendű képességeit serkenti tevékenységre. Számúzi a lélekből a bűnt és a bánatot, az aggodást és a gondot, amely felőrli az életerőt. Ez a szeretet derűt és nyugalmat hoz; olyan örömet ültet a lélekbe, amelyet semmiféle földi dolog nem tud elrontani: a Szentlélek örömet – gyógyító, éltető örömet. Megváltónk szavai – »Jöjjetek énhozzám... és én megnyugosztlak titeket« (Mt 11:28) – megadják a receptet a fizikai, szellemi és lelki betegségek gyógyítására. Krisztus sajnál minket, bár szenvedéseinket saját magunk okozzuk bűneinkkel. Krisztusban segítséget találhatunk. Csodálatos dolgokat tesz azokért, akik bíznak benne.”⁸

Krisztus által reménykedhetünk abban, hogy bűn okozta sebeink begyógyulnak. „Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz” (Zsid 13:8). Bízhatunk Benne, és teljes szívvel engedelmeskedhetünk az Ő parancsolatainak. „Sosem feledkezem el a te határozataidról, mert azok által elevenítettél meg engem” (Zsolt 119:93). ■

Liviu Văduva, lelkipásztor, Munténiai Egyházterület

1. wikipedia.org/wiki/Pszichopatológia
2. Note de curs, *Psihopatologie, Formare în Psihoterapia Cognitiv-Comportamentală*, Universitatea Babeş Bolyai, Cluj-Napoca, 2017.
3. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*, 451. o.
4. Ellen G. White: *Gondolatok a Hegyibeszédről*, 116. o.
5. Ellen G. White: *Jézus élete*, 37. o.
6. Ellen G. White: *Jézus élete*, 104. o.
7. Ellen G. White: *Jézus élete*, 483. o.
8. Ellen G. White: *A nagy Orvos lábnyomán*, 115. o.

A TÉVEDHETETLEN EMBER

Ismerős a pápai tévedhetetlenséggel kapcsolatos álláspontunk, ezért nem térek ki arra, amit a Vatikán ezzel kapcsolatosan állít. Annyit mégis el kell mondanunk, hogy az I. Vatikáni Zsinat óta – amelyen ez a dogma ki lett jelentve – a pápa egyszer sem élt az „ex cathedra” (tanítói szék) jogával, vagy legalábbis nem mindenki ért egyet azzal, hogy ténylegesen megtette volna. Sőt, Ferenc pápa 2014-ben alávetette magát a gyónás szertartásának, rámutatva, hogy ő is tévedéseknek kitétt ember. Tettével újabb vitát szült tévedhetetlenségére vonatkozóan. Már a pápa sem a régi. Ő maga mondta: „Ki állíthatná közülünk magáról, hogy nem bűnös? Senki.” Úgy tűnik, a pápai tévedhetetlenség halálos sebet kapott. Ki fogja megmenteni?

A kérdés jobb megértése érdekében nézzünk körül a világban. A dolgok jelenlegi állása szerint úgy tűnik,

hogyan a világ elvesztette a kontrollt önmaga felett: anarchia, gyógyíthatatlan betegségek, klímaváltozás, természeti katasztrófák követik egymást, és mindehhez még adjuk hozzá a mesterséges intelligencia forradalmát. A „vasfüggöny” megszűnése után egy újabb, ezúttal még hatalmasabb szakadék keletkezik a két globális szféra, a kelet és a nyugat között.

A kelet és a nyugat, a civilizáció és a barbarizmus közötti konfliktusban a civilizáció útját kell választanunk. Itt megjegyzendő a felszólító mód: „kell”. Akik a mai civilizációt vagy annak magvát alkotják, egykor vándor népek voltak. A barbárok sikert a történelmi süllyesztőbe küldeniük a Római Birodalmat, és azonnal átvették az emberiség szekerének gyeplőjét. Az akkori barbárok

lettek a mai civilizált, fejlett társadalmak. Változik a világ. Integrálódásuk és az, hogy a különböző vallások és kultúrák között kialakítottak egyfajta társadalmi egyensúlyt, különbnél külön csatákhoz vezetett, végül új civilizációtípust eredményezett: a demokráciát. A demokrácia szekerét jelentős mértékben tolt a felvilágosodás filozófiája is, ami valamivel később tűnt fel a színen, s amelyről írásom végén még szót ejtek. Az alapötlet az volt, hogy határon kívül kell helyezni a totalitárius felsőbbrendűséget – főleg vallási téren, mivel akkoriban még nem létezett civil társadalom.

Mivel a papok és az egyházi tanácsok is tévedhetnek, egyre inkább elterjedt az elmélet, hogy a földön semmi és senki sem tévedhetetlen. Legalábbis ezt állította néhány korabeli fura alak, aki miközben az életét mentve menekült, kétségbe vonta az egyház tévedhetetlenségét.

A tévedés a természet velejárója. Ezzel magyarázhatóak a szokatlan természeti jelenségek vagy az elfogadhatatlan magatartásformák. Ha csökkenteni, visszaszorítani vagy helyrehozni szeretnénk a felmerülő tévedéseket, a megoldás az, hogy használjuk az értelmünket. Ezért van szükség a vitákra, melyek során az egyének tapasztalataiból született ötletek jobba tehetik a társadalmat és az életkörülményeket.

Ezeknek az ötleteknek a szele egész nemzeteket érintett, forradalmakhoz és háborúkhoz vezetett, mígnem a világ egy viszonylagos egyensúlyba került. Aztán a társadalom újra megosztottá vált. Szükség van tehát néhány szabályra, hogy ne pusztítsuk el magunkat. Valakinek vagy valaminek kordában kell tartania a világot, sőt egyenesen jobb helyé kell azt tennie. Több más eseménnyel együtt a francia forradalom véget vetett a vallás addigi tekintélyének, helyette megjelent az ésszerűség és a világi gondolkodású ember. A papok helyébe szakemberek és tudósok léptek, hogy működésben tartsák a társadalmat.

A TÖKÉLETESÍTHETŐ LÉNY MUGUREL ASAFTI

EZEK A MEGKÖZELÍTÉSI MÓDOK SEM TÉVEDHETETLENEN, VISZONT FIGYELMEZTETŐ JELKÉNT SZOLGÁLNAK, VÉDELMEZT NYÚJTANAK, ÉS SEGÍTENEK A HELYES ÚTON MARADNUNK. ADJUK MEG TEHÁT ISTENNEK, AMI AZ ÖVÉ: A TÉVEDHETETLENSÉGET; AZ EMBERNEK PEDIG, AMI AZ EMBERÉ: A TÖKÉLETESÍTHETŐSÉGET.

Így jutottunk el oda – főleg a civilizált országokban, hogy a társadalmi elvárások szerint, ha valaki egy szelket kenyeret akar vágni, szakemberhez kell fordulnia, aki majd megmondja, hogy a kenyérszeletnek hány grammosnak kell lennie. Ezt tapasztaltuk a pandémia alatt is. A történelemben először fordult elő, hogy szakemberek irányítottak egy világjárványt. Az eredményekről pedig személyesen vessen számot mindenki. Mindenképpen erőfitogtatásnak voltunk a tanúi, ami megmutatta, hogy mekkora hatalmat képes gyakorolni az ember, ha senkinek sem tartozik számadással. A megmentő terv életbe léptetéséhez a katonaságra is szükség volt, hogy az emberek meggyógyuljanak. Hogyan vegyük észre a káros következményekkel járó ferdítéseket?

1. Személytelenség

Szakemberek, tudósok értesítenek bennünket egy bizonyos tényről. De milyen szakemberek? Mi a nevük? Milyen tapasztalatokkal rendelkeznek? Milyen eredményeket értek el? Hogyan és honnan lettek kiválasztva? Ki és hogyan hatalmazta fel őket? Egyelőre nem kaptunk választ ezekre a kérdésekre, és talán nem is fogunk. Személyesen senki sem vállal felelősséget, hanem minden egy átláthatatlan szervezeti szintre van emelve. És onnan, a fal mögül dobálják át a döntéseket és a határozatokat. Ugyanez történt a középkorban is, csak vallásos változatban. Senki sem helyezkedhetett szembe az egyházzal. Ha valaki nem értett egyet az egyházi határozatokkal, akár még máglyára is került.

2. Társadalmi szakadás vagy megosztottság

Amint kitört a háború Ukrajnában, máris témát váltottunk. Amit nem sikerült elérni a varázsszérummal, azt elérték az orosz fegyverek. A politikai és a katonai szereplők megelőzték a tudósokat. Újabb nyomorúság, újabb közbeszéd. A vírusról nem tudjuk biztosan, vagy inkább nem is tesszük fel a kérdést, hogy ember hozta-e létre, de a háborút biztos, hogy az ember okozta. Itt már nincsenek kételyeink.

A helyzet tehát változott. Kétféle embertípus van. A jó és civilizált, valamint a rossz ember. A világ kettéoszlott áldottak és átkozottak táborára, mint a végítéletkor. Átkozott vagy, ha azt állítod, hogy a Nyugat is hibás ezért a háborúért. Ez szóba se jöhet. A tárgyalást megtartották – igaz, nem tudjuk, hogy kik –, elhangzott a megfelelőbbétehetetlen ítélet, és aki nem fogadja el, annak viselnie kell a következményeket. Valójában a nyugati aranyállókép felszentelése zajlik, amit amerikai tévedhetetlenségnek nevezünk, s amely előtt mindenkinek alázatosan és ájtatosan fejet kell hajtania.

A Szentírásból kiderül, hogy csak Isten tévedhetetlen. Az ember lelkiismerete szabadon eldöntheti, hogy mit hisz el, aminek viszont lesznek következményei is, ezért

csak azoktól kell félnünk, akik mind a testet, mind a lelket képesek elpusztítani. Nehéz döntés, de az örök élet szempontjából elengedhetetlen.

Éppen ezért megpróbálok bemutatni néhány szükséges eszközt, amely azonban munkát és felkészülést igényel.

1. Kritikus gondolkodásmód

Minden párbeszédben és döntéshozatalban elemzésre van szükség. Az igazságszolgáltatásban, bár nagyon sok ügyel kapcsolatban kell döntést hozniuk, a bírák mégis sokszor tévednek. A technológiai fejlődés terén az egészséges gondolkodás hasznosnak bizonyult. A mai életkörülményeink olyan technológiai és tudományos fejlődésnek az eredményei, amelyek laboratóriumban kikísérletezett ötleteken, információkon és elméleteken alapulnak. Ezek közül nagyon sok tévesnek bizonyult, s ezért el is vetették, de voltak jónak tűnő elméletek is, amelyeket tökéletesítő folyamatnak vetettek alá. Az Adventista Egyház talán mindenkinél tisztábban birtokolja a vizsgálati ítéletre vagy a racionalitáson alapuló vizsgálatra vonatkozó igazságot. Senkinek sem szabad azt állítania, hogy ezen a téren ésszerűbb és hitelesebb felfogással rendelkezik az adventistáknál.

2. A kapott információk ellenőrzése

Az álhír nem az internet vagy a televízió terméke. A hazugság Édenből származik. A tömegek manipulálására tett egyik legagresszívabb próbálkozás az a tanács volt, hogy csak a hivatalos csatornákon érkező híreket kell meghallgatni, mert a többi hamis. De mit jelent a hivatalos csatorna? A kommunizmus idején egyetlen rádió- és televízióadó volt, tehát ezek voltak a hivatalos hírközlő csatornák. Minden kívülről érkező hír veszélyes volt a pártra nézve. A náci Németországban az embereket arra kényszerítették, hogy csak az állami sajtót olvassák vagy hallgassák. A külföldi sajtót betiltották, ezért hatalmas bátorság kellett egy idegen rádióadó hullámhosszára csatlakozni. Vagy mit mondhatnánk a katolikus Indexről, amely tiltólistára tett bizonyos alkotásokat?

A totalitárius rendszerek számára a sajtó vagy halálos el-

lenség, vagy a manipuláció eszköze. A demokrácia számára pedig a sajtó az a házórző eb, ami megvédi a félresiklástól. A keresztény ember számára a hírközlő eszközök sokfélesége lehetőséget jelent a tájékozódásra és az evangélium hirdetésére. Az apostolok arra bátorították a hallgatóikat, hogy figyelmesen nézzenek utána az elhangzottaknak, és viszonyuljanak kritikusan a szolgálataukhoz. „Ezek pedig nemesebb lelkűek valának a thessalonikabelieknél, úgymint kik bevévék az igét teljes készséggel, naponként tudakozva az írásokat, ha úgy vannak-e ezek” (Csel 17:11).

3. Átláthatóság

Kevés kivétellel az emberiség történelme a közösségi élethez köthető. A magánszféra és az individualitás a modern társadalom szüleménye. A család régebben két vagy több nemzedék együttélését jelentette egy fedél alatt. Nálunk a faluközpont, a görögöknél az agora, a zsidóknál a városkapu, a rómaiaknál a fórum volt az a hely, ahol eldőlt, hogy az egyénnek milyen státusza vagy szerepe lesz a társadalmi hierarchiában. Egy ember tönkretételéhez elég volt, ha a nyilvánosság elé hurcolták, de ott lehetett kiemelni az értékeit is.

Mára a közösségi hálók az egész világot egy ilyen piac-térre változtatták (McLuhan). A Megváltó a kihallgatásán azt kérte, hogy hozzanak fel bizonyítékokat a bűnére, és kijelentette, hogy Ő mindent az emberek szeme láttára cselekedett. Az egyház sem járhat más úton. „Az Úr Istent pedig szenteljétek meg a ti szívetekben. Mindig készek legyetek megfelelni mindenkinek, aki számot kér tőletek a benne levő reménységről, szelíd-séggel és félelemmel: Jó lelkiismeretek lévén; hogy amiben rágalmaznak titeket, mint gonosztevőket, megszégyenüljenek akik gyalázzák a ti Krisztusban való jó élteteket” (1Pt 3:15-16).

4. Folyamatos tanulás

Ki a tanult ember? Mikor mondhatod, hogy befejezted a tanulást? Az ember elérheti a mindentudás határát? Magyarázatok mindig is voltak és lesznek. A reneszánszt és a felvilágosodást az emberi becs-vagy koraként említhetjük. A kiváló, firenzei humanista, Pico della Mirandola, aki tényleg ki-terjedt ismeretekkel rendelke-

zett, magát a filozófiai szempontból megtisztult kereszténység képviselőjének és egyben mindentudónak tartotta. Voltaire ironikusan jegyezte meg, hogy Pico della Mirandola mindent ismer, ami a világegyetemben létezik, sőt még annál is többet.

A felvilágosodás korában tűnt fel a francia enciklopédikus lelkület, amelynek megtestesítői Diderot és d'Alembert voltak. A későbbiekben Newton is csatlakozott azokhoz az elmékhez, akik miatt újra előtérbe került a tévedhetetlenség fogalma. Kortársai azt kérdezték, hogy miért is lenne szükségük Istenre, ha ott van nekik Newton? A sors ironiája, hogy Newton, aki a természet racionális megértésének legszántabb képviselője volt, valójában vallásos ember volt, aki azt állította magáról, hogy örök diák marad. Tehát, noha olyan emberek voltak, akik alakították a gondolkodás művészetét, még sem voltak tévedhetetlenek. Viszont maradt az elbizakodottság, amikor a vatikáni bűn emberének helyét átvette a politikai vagy akadémiai területen tevékenykedő ember.

A reneszánsz kor embere azt állította magáról, hogy rendelkezik a kegyelem és az üdvösség kulcsával, a felvilágosodás pedig azt hirdette, hogy nála van a teremtés és az evolúció megoldása. Előbbi vallásos, utóbbi pedig világi, esetenként ateista alapon működik.

Bibliai szempontból a tanult ember az akaratát, értelmét, szeretetét és tetteit arra szenteli, hogy egyre inkább hasonlóná váljon Teremtőjéhez. Levonhatjuk tehát a következtetést: a filozófiai vagy tudományos szakértelem nem zárja ki az erkölcsi törvény értékét, és legyen bármilyen tudós vagy szakértő valaki, akkor sem tévedhetetlen.

5. Alkalmazás és életbeléptetés

Foglalj állást, amikor tévedést fedezel fel. A fentieket figyelembe véve kiegyensúlyozott, jóhiszemű és tanult emberhez méltó módon kell közbelépni. Viszont felmerülhetnek bizonyos visszatartások a részünkről, ha azt hisszük, hogy nem számít a véleményünk. „És vele képmutatószkodtak a többi zsidók is, úgy hogy Barnabás szintén elcsábított az ő tettetésük által. De mikor láttam, hogy nem egyenesen járnak az evangélium igazságához képest, mondték Péternek mindnyájuk előtt: Ha te zsidó létedre pogány módra élsz és nem zsidó módra, miként kényszeríted a pogányokat, hogy zsidó módra éljenek?” (Gal 2:13-14).

Az itt felsorolt megközelítési módok sem tévedhetetlenek, viszont figyelmeztető jelként szolgálnak, sőt, némely esetben védelmet nyújtanak, és segítenek a helyes úton maradnunk. Adjuk meg tehát Istennek, ami az Övé: a tévedhetetlenséget; az embernek pedig, ami az emberé: a tökéletesíthetőséget. ■

Mugurel Asaftei, a Moldovai Egyházterület titkára

KÉTKEZI GONDOLKODÁSMÓD

A zsidó gondolkodásmód nagymértékben eltér a görögtől.¹ Például, a zsidók jobbról balra írnak, míg a nyugati (görög) írásmód balról jobbra tart. Ha a Tórában keresed a Teremtés könyvét, ott találsz meg, ahol a Bibliában a Jelenések könyvét. A térhez és időhöz való viszonyulás szempontjából, ha megkérdezed egy zsidótól, hogy hol van a múlt, ő mindig maga elé mutat. Ebben van ésszerűség is, mivel a múltat ismeri a legjobban. A múlt kézzelfogható és számszerűsíthető. Egy mondás szerint a múltból kell tanulnunk, hogy ne ismételjük meg a tévedéseinket. A zsidó ember számára a jövő a háta mögött található, mivel nem ismeri azt. Legfeljebb előérzetei vagy jóvendölésesei vannak. Hozzánk képest tehát fordítva viszonyulnak a tér-idő rendszerhez. Ezenfelül a nyugati ember úgy tartja, hogy az ok generálja az okozatot: valami miatt, valaminek köszönhetően, valaminek az okán bizonyos eredmények, okozatok keletkeznek. Ezzel szemben a zsidó ember épp fordítva gondolkodik: az okozat generálja az okot.²

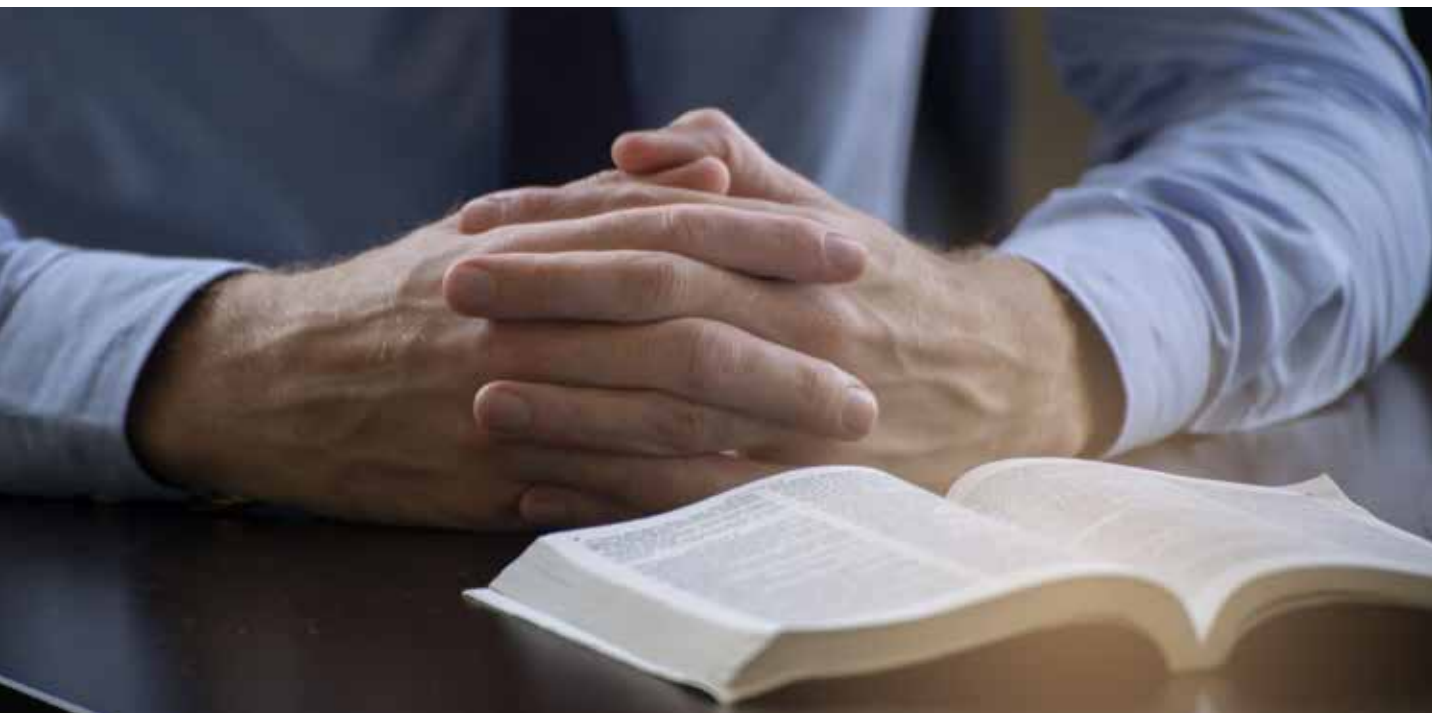
Ékesszóló példa erre Mik 6:8 verse: „Megjelentette néked, oh ember, mi légyen a jó, és mit kíván az Úr te tőled! Csak azt, hogy igazságot cseleked-

jél, szeressed az irgalmasságot, és alázatosan jársz a te Isteneddel.” Melyek az okok és az okozatok a három felsorolt elem közül: igazságot cselekedjél, szeressed az irgalmasságot, alázatosan jársz a te Isteneddel? Fordítsuk meg a szöveget. A legfontosabb ok a szöveg befejező része: alázatosan jársz a te Isteneddel. Az okozatokat pedig az előbbiekképezik: szeressed az irgalmasságot, és cselekedjél igazságot. A legtöbb esetben fordítva járunk el. Másokra erőltetjük az igazságunkat, s ha még marad időnk, irgalmasságot is cselekszünk, és alázatosan járunk az Úrral.

A zsidó ember sokszor paradoxonokban gondolkodik, úgy mond két kézzel: egyik kéz *versus* másik kéz. Egyszerre gondolkodik mind a két kezével. Ez Isten bölcsességéhez hasonlítható gondolkodásmód. A látszólagos ellentmondások és következetlenségek az isteni titok részei. Ez a dialektikus gondolkodásmód.

A nyugati észjárás szerint $A + B = C$. A zsidók szerint $A + B = AB$. A helyes válasz tehát az A és a B, vagy az AB. Jézus számos példázata erre a gondolkodási sémára épül. Próbálunk egyetlen választ találni olyan teológiai kérdésekre, mint

**A ZSIDÓ EMBER
SZÁMÁRA A JÖVŐ
A HÁTA MÖGÖTT
TALÁLHATÓ, MIVEL
NEM ISMERI
AZT. HOZZÁNK
KÉPEST FORDÍTVA
VISZONYUL-
NAK A TÉR-IDŐ
RENDSZERHEZ.**

Isten szuverén volta, vagy az ember akarata; az Ő döntése, vagy az ember felelőssége; Isten transzcendenciája vagy immanenciája.³ Továbbá válszokat keresünk a következőkre is: „Mert így szól a magasságos és felséges, aki örökké lakozik, és akinek neve szent: Magasságban és szentségben lakom, de a megrontottal és alázatos szívűvel is, hogy megelevenítsem az alázatosok lelkét, és megelevenítsem a megtörték szívét” (Ézs 57:15).

Isten egyedisége vagy a Szentháromság. Mindkettő igaz. A zsidó ember hitnyilatkozata így hangzik: „Semá, Izrael” – „Halld Izráel: az Úr, a mi Istenünk, egy Úr!” (5Móz 6:4). Isten Egy, mégis többes számban beszél Önmagáról: „Teremtsünk embert a mi képünkre és hasonlatosságunkra” (1Móz 1:26). Ágoston azt mondta, hogy aki megpróbálja megmagyarázni a Szentháromságot, el fogja veszíteni az eszét, aki pedig tagadja a Szentháromságot, az az üdvösségét veszíti el. Vagy ott van például az „Íme, hamar eljövök” kijelentéssel szemben az „Úrnál olyan ezer esztendő, mint egy nap”. Ezek a látszólag ellentmondásos tanok értelemmel bírnak a zsidó ember számára.

Isten választott bennünket, vagy mi választottuk Istent? Mi a helyes válasz? Az A és a B is helyes. János apostolnak Jel 5. fejezetében a 24. v. egyiké azt mondja, hogy „győzött a Júda nemzetiségéből való oroszlán... hogy felnyissa a könyvet” (Jel 5:5), de a következő szövegben már egy megöletett Bárányról olvasunk. Most Jézus Oroszlán vagy Bárány? Mindkettő.

Egy bizonyos pontig a hit általi megigazulás is megmagyarázható a kétkézi gondolkodásmóddal. Pál apostol kijelentette, hogy kegyelem által nyerünk üdvösséget (Ef 2:10), viszont ennek az állításnak látszólag ellentmond Jakab apostol: „Látjátok tehát, hogy cselekedetekből igazul meg az em-

ber, és nem csupán hitből” (Jak 2:24). Szinte kész-tetést érzünk óvatosan kijelenteni, hogy mindkét állítás igaz. A zsidó gondolkodásmód megértése segíthet részben megfejtieni és elfogadni Isten mindenhatóságát, mindentudását és mindenütt jelenvalóságát. Istent nagyon könnyű hinni, és nagyon nehéz megmagyarázni... Sajnos, sok esetben épp fordítva járunk el: nehezen hisszük el Őt, de könnyen magyarázzuk.

Ez a kulturális paradigma – amiben Jézus is prédikált – hozzájárul ahhoz, hogy a hit segítségével ne tévedjünk el a Szentírásban azonosított teológiai feszültségek között. Az ellentmondások ugyanannak az igazságnak a meg nem értett részei.

Az igazság olyan, mint egy kocka. Sokan csak az egyik oldalát látják és értik, ezért túlzottan sokat rágódnak rajta, miközben mások a kocka egy másik oldalát szemlélik. Ebből fakadnak a véget nem érő viták, az efézusiakéhoz hasonló „zsinatok”. Az igazságot nem lehet bunkósbottal vagy karddal ráerőltetni az emberekre.

Az említett zsinatra 449-ben került sor, a nagy krisztológiai viták közepette. Arról vitáztak, hogy a Megváltó emberi vagy isteni természettel rendelkezett-e, vagy pedig mindkét természetet birtokolta? Mindkettőt. Gondoljatok arra, hogy az éremnek két oldala van. Melyik az igazi? Mindkettő. Aesopus (Kr. e. 629–564) szerint „minden igazságnak két oldala van. Ezért ajánlott mindkettőt szemügyre venni, mielőtt valamelyikre hagyatkoznál.” Az igazság olyan, mint egy kirakós, amit Pál apostol szerint most csak „homályosan látunk” (1Kor 13:12). Legyen türelmünk és kellő bölcsességünk kivárni azt a napot, amikor majd „szemtől szemben” látjuk ugyanazon Igazság minden oldalát! Ne tartozzunk azok közé, akik kevés és megrögzött elmélettel rendelkeznek! ■

Dr. Daniel Nițulescu, történész, lelkipásztor,
Munténiai Egyházterület

**TELJES
ISMERET
DANIEL
NIȚULESCU**

**AZ IGAZSÁG OLYAN, MINT
EGY KIRAKÓS, AMIT PÁL
APOSTOL SZERINT MOST
CSAK „HOMÁLYOSAN
LÁTUNK” (1KOR 13:12).
LEGYEN TÜRELMŰNK ÉS
KELLŐ BÖLCSESSÉGÜNK
KIVÁRNI AZT A NAPOT,
AMIKOR MAJD „SZEM-
TŐL SZEMBEN” LÁTJUK
UGYANAZON IGAZSÁG
MINDEN OLDALÁT!**

1. Thorleif Boman: *Hebrew Thought Compared with the Greek* (New York: W. W. Norton & Company, 1970).

2. David McClintock: „The Chosen of God: What Does the Lord Require?”, *Adventist Review*, 2020. okt. 20. – https://adventistreview.org/the-chosen-of-god-what-does-the-lord-require/?fbclid=IwAR2iiV6pooPRUrQIBj7-GDgmVoup_LHJfey37MFvv10JGWyugjTEI_y_0aI.

3. Isten „azon túli” vagy „fölötte való” létezése szemben „azon belüli” voltával. Isten immanenciáját az Immánuel neve fejezi ki: „Velünk az Isten”.

LÁTOGATÓBAN AZ ÉLETFOGYTIGLANI BÖRTÖNBÜNTETÉSRE ÍTÉLTEKNÉL

Néhány hónappal ezelőtt telefonhívást kaptam a máramarosi Alsóvisóból. A hölgy a vonal másik végén szinte sírva mesélt egy fiatal testvérpárról, akik az aradi börtönben töltik életfogytiglani büntetésüket. Azt is elmondta, hogy az említett személyek egyre ritkábban hajlandók együttműködni a börtön vezetőségével, és a rokoikkal sem kívánnak kapcsolatot tartani.

Mivel Arad környékéről ismerek néhány testvért, a beszélgetés után mindenképpen segíteni akartam. Felhívtam Aroiu George testvért, aki a szociális projektjeinkben a munkatársunk, elé tárta a helyzetet, és kidolgoztunk egy akciótérvet. Úgy döntöttünk, hogy imádkozunk, és az isteni utasításokat követve dolgozunk az ügyön.

A közös imádkozás után írtam egy levelet az elítélteknek, amelyben bemutatkoztam, és beszámoltam arról, hogy az alsóvisói látogatásom során közelről megismerkedtem az egyik nagybátyjukkal, majd közöltem, hogy szeretném őket is meglátogatni. A levelem végén bibliai tanácsokkal bátorítottam őket.

Felvettem a kapcsolatot a börtön vezetőségével is. Előterjesztettem a tervemet, miszerint szeretnék kihallgatást kérni az igazgató úrtól, majd meg szeretném látogatni az említett fogvatartottakat.

Miután időpontot kaptam, elindultam Aradra. Az úton nehézségeim adódtak, de Isten segítségével sikerült időben megérkezniem. Az Úr még megfelelő szállítóeszközt is rendelt számomra a vonatállomástól a börtönig.

Az igazgató úr már az első pillanatban nyitottan bizonyult: „Bílbíie úr, állok rendelkezésére. Miben segíthetek?” – kérdezte. Elmondtam, hogy önkéntesként dolgozom, és a fogvatartottakat szolgálom, majd beszámoltam néhány tapasztalatomról. Az igazgató meglepődött: „Bílbíie úr, olyat még nem hallottam, hogy egy az ön korosztályához tartozó önkéntes több száz kilométerről eljön, hogy két idegennek segítsen. Kár, hogy nincs több önhöz hasonló ember, talán megváltozna valami ebben az országban. Részünkről teljes nyitottságra számíthat.” Az említett elítéltekkel kapcsolato-

san elmondta, hogy csupán a fiatalabbik testvér fog megjelenni a beszélgetésen, de csak velem hajlandó találkozni, mivel Aroiu testvért nem ismeri. Az idősebbik férfi teljesen elzárkózott a találkozástól.

Megköszöntem az igazgató úr készségét, és elindultam a találkozás színhelyéül szolgáló terembe. Így ismertem meg Mariust. A rövid bemutatkozás után imádkoztam. Néhány szóban köszönetet mondtam a látogatásért, de a kérdéseimre csak szűkszavúan válaszolt. Az ezt követő másfél órában egyenesen a szemembe nézett, de egyetlen szót sem szólt. Beszéltem neki az Úrral szerzett tapasztalataimról, és a Bibliából felolvastam néhány bátorítást. Időnként felderült az arca, de ettől eltekintve az arckifejezése arról árulkodott, hogy irgalomért könyörgő, megterhelt emberrel állok szemben. A kétórás látogatás végén újra imádkoztam érte, és megkértem, hogy az „Áment” ő mondja ki.

Másnap, szombaton, két környékbeli gyülekezetet látogattam meg, és találkoztam két testvérrel, akik hajlandók voltak segítséget nyújtani az életfogytiglani elítéltek érdekében végzett szolgálatunkban. Kidolgoztunk egy tervet, amellyel eljuthatunk az aradi börtön összes életfogytiglani rabjához.

A következőkben újabb levelet írtam a testvérpárnak, és tanácsoltam őket, hogy bízzanak az Úrban. Igyekeztem tanácsolni őket minden téren, kezdve attól, hogy tanulmányozzák a Bibliát, egészen addig, hogy tiszteljék a fegyőröket és a rabtársakat, és gyakoroljanak türelmet velük szemben.

Egy idő után újabb kihallgatást kértem az igazgató úrtól, és jelentkeztem látogatásra is. Arad felé utazva ismét akadályokba ütköztem. A vonat az éj kellős közepén elromlott Marosújvár közelében, az Úr azonban megoldást talált, és már reggel, órákkal a kihallgatás időpontja előtt megérkeztem a börtönhöz. Az irodában az igazgató, a titkárnő és a börtön lelkésze fogadott. Közöltem, hogy szeretnénk segítséget nyújtani a munkájukban, és elmondtam azt is, hogy leveleimben arra bátorítom a testvérpárt, kezdjenek új életet. Hogy ne feltételezzenek hátsó szándékot a fogvatartottakkal folytatott beszélgetéseimmel kapcsolatosan, hangsúlyoztam, hogy a leveleimet bárki elolvashatja a börtön vezetőségéből.

Az igazgató úr figyelmesen meghallgatott, majd így szólt: „Bilbiie úr, tudnia kell, hogy a levelezéseket mindig átnézzük. Láttuk, hogy atyai, lelki és nevelési tanácsokkal látja el őket. Önnel szemben semmilyen gyanú nem merül fel, sőt, hálásak vagyunk a szolgálataiért. Az érintett fogvatartottak tényleg nyugodtabban viselkednek. Társaik korábban arról panaszkodtak, hogy nemcsak nappal, hanem még az éjszaka közepén is zavarták őket.”

A jó hírek hallatán Isten további közbelépéseiért imádkoztam. Javasoltam, hogy tartsunk egy különleges programot az életfogytiglani börtönbüntetésre ítélték érdekében. Az igazgató örömmel fogadta az ötletet. A kihallgatás végén átadtam neki egy Bibliát és a *Jézus élete* című könyvet.

Ezek után a látogató szobába mentem, ahol most már mindketten vártak rám. És elfogadták a társam, George Aroiu jelenlétét is.

A következő hónapokban az aradi körzetben dolgozó önkéntesekkel együtt előkészítettük a fogvatartottaknak rendezett programot. A kitűzött napon önkéntesek segítőkész csapatát találtam a börtön előtt, és azt tapasztaltam, hogy a börtön is mindent megtesz az esemény érdekében: a rendőrök és a különleges osztag tagjai is készen álltak a rendezvényre, amelyen 35 életfogytiglani börtöntüntetésre ítélt személy jelent meg. Első látásra megterheltséget, bizonytalanságot, kilátástalanságot és reménytelenséget olvastam le az arcukról. A program végén Bibliákat, a *Jézushoz vezető út*, a *Jézus élete* és a *Pátriárkák és próféták* című könyveket osztottunk nekik a tisztálkodási szerek, valamint a Sanovita cég által felkínált élelmiszerek mellett. Ez alkalomból a börtön jelenlévő alkalmazottainak és a helyszínt biztosító készenléti csapatoknak is Bibliákat ajánlottunk fel.

Az igazgató úrral úgy egyeztünk meg, hogy néhány hónap múlva megismételjük a rendezvényt. A második alkalommal több mint 40 elítélte jelent meg, akiknek a fele nem volt ott az első előadáson. A program végén ajándécsomagot osztottunk szét, és a Bibliát, valamint a *nagy küzdelem* című könyvet ajánlottuk fel nekik.

Hálásak vagyunk Istennek, hogy lehetővé tette eljutnunk ezekhez a fogvatartottakhoz. Továbbra is szükség van arra, hogy imáinkkal támogassuk a börtönben szolgálatot végző önkénteseink tevékenységét, imára, kitartásra és ráfordított időre, hogy a rácsok mögé került személyeket is megmenthessük Isten országa számára. ■

A KITARTÁS GYÜMÖLCSEI TITEL BILBIIE

TOVÁBBRA IS SZÜKSÉG VAN ARRA, HOGY IMÁINKKAL TÁMOGASSUK A BÖRTÖNBEN SZOLGÁLATOT VÉGZŐ ÖNKÉNTESSEINK TEVÉKENYSÉGÉT, IMÁRA, KITARTÁSRA ÉS RÁFORDÍTOTT IDŐRE, HOGY A RÁCSOK MÖGÉ KERÜLT SZEMÉLYEKET IS MEGMENTHESSÜK ISTEN ORSZÁGA SZÁMÁRA.

Titel Bilbiie, ASUP-önkéntes,
a Biuciumeni-i Reintegrációs Központ koordinátora

ÁLLJ MELLÉNK!

www.afmeu.org
0773749339

Imádkozz!

Hiszünk az ima erejében. Lehet, hogy nem áll módodban adakozni, vagy távoli országba menni misszionáriusként, de ne feledd: az igazi küldetés mindig térdén imádkozva kezdődik. Légy az imapartnerünk!

A www.afmeu.org/pray linkre kattintva naponta új embercsoportokért, célokért imádkozhatsz.

Ajándékozz!

Küldetésünket hozzád hasonló emberek által valósítjuk meg, akik olyan területeken szeretnének dolgozni, ahová az evangélium még nem jutott el. Hónapról hónapra felkarolhatsz egy-egy misszionáriust. Adományaiddal támogathatod projektjeink általános költségvetését. Felajánlhatod jövedelemadód 3,5%-át. A www.afmeu.org/give linkre kattintva megtudhatod, hogyan gyűjthetsz kincseket a mennyben!

Menj!

Ha meghallottad a felhívást, válaszolj: „Itt vagyok, küldj el engemet!” Több tíz terv, több száz embercsoport, több millió lélek vár rád! Mi segítünk neked eljutni oda, ahol Istennek szüksége van rád! A www.afmeu.org/go linkre kattintva értékes információkat találsz arról, hogy miként válhatsz az AFM misszionáriusává, és hol, mely területeken van rád szükség.

EVANGÉLIUMOK

Sok más épülethez hasonlóan a mi lakásunk is hasáb alakú. Ha szemügyre akarod venni kívülről, körbe kell járnod, és figyelmesen meg kell nézned az oldallapjait. Ha csupán egy vagy két falat nézel meg, még nem állíthatod, hogy látad az egész épületet.

Egyszer Isten egyik szolgája megjegyezte, hogy a négy evangélista nem tartott egyeztető bizottságot arról, hogy mit és hogyan örökítsenek meg. Nem, egymástól függetlenül írták meg az evangéliumokat. Könyveik több szempontból mutatják be Krisztus életét, emellett pedig olyan eseményeket, nehézségeket, tanulságokat és információkat jegyeztek fel, amelyek egyediek, és kiegészítik egymást. De nem csak ők négyen tettek így. Lukács evangélistától tudjuk, hogy „sokan kezdték rendszerint megírni azoknak a dolgoknak az elbeszélését, amelyek minálunk beteljesedtek” (Lk 1:1).

Az írott „evangéliumok” között vannak álevangéliumok is, amelyek ferdítve mutatják be az eseményeket, ezért a Szentlélek úgy látta jónak, hogy a szent kánon csak ezt a négyet, Máté, Márk, Lukács és János írását tartalmazza.

Egyeseket zavar, hogy az evangéliumok között vannak eltérések. Némelyek épp ezt kiaknázva igyekeznek nevetségessé tenni a Bibliát. Ne feledjétek azonban, hogy ha a Szentlélek úgy látta jónak, hogy mind a négy evangéliumra szükségünk van, akkor ennek így kellett lennie. Ha a négy írás egymás másolata lenne, nem volna szükség négy evangéliumra, vagy kétségbe vonnánk a valódiságukat, viszont éppen ezek a különbözőségek mutatnak rá az írók hitelességére és tárgyilagosságára.

Ha egy bírósági perben minden tanú szó szerint ugyanazt mondaná, akkor a bíró könnyen azt gondolhatná, hogy összebeszéltek, s így hiteltelenek. Ellenben épp az apró eltérések árulkodnak arról, hogy mindenki azt mondja, amit ténylegesen tud. Az elfelejtett részletek vagy megfigyelések teljesen természetesekek, miközben a lényeg ugyanaz marad.

Miről árulkodnak az evangéliumok közötti eltérések? Arról, hogy minden evangélista a saját jelentését írta le, anélkül, hogy kommunikáltak volna egymással; továbbá pedig arról, hogy írásaik nem semlegesítik, hanem kölcsönösen erősítik egymást. Így alakul ki az összkép. Igaz, hogy némelykor egymásnak ellentmondó adatok is fel tűnnek, de ez csak látszólagos, mivel nem rendel-

kezünk minden adattal, nem értjük teljes mértékben és minden szempontból a leírtakat.

Nézzünk meg csupán egy esetet. Jézus kettével küldte ki a tanítványokat, hogy a településeket bejárva prédikálják az evangéliumot. A Megváltó részletesen felkészítette őket arra vonatkozóan, hogy miként járjanak el, mit prédikáljanak, mit tegyenek, mit vigyenek és mit ne vigyenek magukkal.

Mt 10:10 versében például Jézus megmondta, hogy ne vigyenek magukkal „se sarut, se pálcát”. Mk 6:8-9 verseiben viszont arról szerzünk tudomást, hogy „az útra semmit ne vigyenek egy pálcán kívül... hanem kössenek sarut.”

Most vegyenek fel lábbelit vagy ne? Vigyenek magukkal pálcát vagy ne? Elsősorban gondoljunk arra, hogy bár-hogy is történt, ezek a tények nem befolyásolják az üdvösséget: sem nem mozdítják elő, sem nem hiúsítják meg. Pont. Az ítéletkor nem mondhatjuk: „Uram, én azért nem hittem, mert nem értettem meg, hogy a tanítványok mezítláb jártak-e vagy saruban, vagy hogy volt-e botjuk vagy sem!”

Ezenkívül, ha mindenképpen összhangot szeretnénk teremteni az egymással szemben álló adatok között, egyáltalán hogyan tehetnénk meg? Az alábbiakban bemutatok egy analógiát. Az Úr a következő utasítást adta Ezékiel prófétának. „És ételedet árpa-lepény formájában egyed, és emberi ganéj tőzegénél süssed azt szemük láttára” (Ez 4:12). És az ok: „Így eszik az Izráel fiai tisztátalan kenyerüket a pogányok közt, akik közé őket kiűzöm” (13. v.).

„Emberi ganéj tőzegénél” süttött árpalepény? A próféta döbbenetben tiltakozott: „Ah, ah, Uram Isten! Ímé az én lelkem soha meg nem fertéztetett, és dögöt és vadtól szaggatottat nem ettem ifjúságomtól fogva ez ideig, és számon be nem ment tisztátalan hús” (14. v.). Az Úr rugalmasnak bizonyult: „Nézd, marhaganéjt engedek néked emberi

**AZ ÜDVÖSSÉG
ÜZENETE
STEFAN
RADU**

**HA A SZENTLÉLEK ÚGY
LÁTTA JÓNAK, HOGY
MIND A NÉGY EVANGÉ-
LIUMRA SZÜKSÉGÜNK
VAN, AKKOR ENNEK
ÍGY KELLT LENNIE.
HA A NÉGY ÍRÁS EGYMÁS
MÁSOLATA LENNE, NEM
VOLNA SZÜKSÉG NÉGY
EVANGÉLIUMRA, VAGY
KÉTSÉGBE VONNÁNK
A VALÓDISÁGUKAT,
VISZONT ÉPPEN EZEK
A KÜLÖNBÖZŐSÉGEK
MUTATNAK RÁ AZ ÍRÓK
HITELESSÉGÉRE ÉS
TÁRGYILAGOSSÁGÁRA.**

tőzeg helyett, hogy annál süsd meg a te kenyeredet” (15. v.).

A lepény megsütéséhez szükséges tőzeg tekintetében az Úr előterjesztette az „A” tervét, de amikor a próféta ezt kényelmetlennek és méltatlannak érezte, akkor előállt a „B” tervvel.

Lehet, hogy ezt a módszert alkalmazta az Üdvözítő a tanítványok kiküldésekor is: volt „A” és volt „B” terve is. Ha a tanítványok arra kérték, hogy engedjen meg némi módosítást, akkor Ő azt elfogadta, mivel Ő jó és megértő. „Uram, nehéz mezítláb járnunk. Megpróbáltuk, de nagyon nehezen haladunk, sebes lesz a lábunk.” Vagy: „Uram, pálcá nélkül nem tudunk védekezni az ebek, vagy az utunkba kerülő kígyók ellen”. És az Úr előállt a „B” tervvel: „Rendben van, fiúk, viseljétek könnyű lábbelit, sarut, és vigyetek magatokkal pálcát is. De a többi korlátozás érvényben marad.”

Ez is egy lehetséges válasz. Nem állítom, hogy pontosan így történt, de nem is áll jogunkban lenézni a két evangélista

leírását csak azért, mert nem egyformán hangzanak. De lehet, hogy van egy másik magyarázat is, amit mi nem ismerünk, amire nem is gondolunk, és ami összhangot teremtené a két evangélium között. Végeredményben miért nem várjuk meg, hogy találkozzunk Mátéval és Márkkal, de főleg Jézussal, hogy Ő tájékoztasson ezekről a részletekről – ha egyáltalán még érdekelni fognak bennünket ezek a részletek?

Azt javaslom, hogy bízzunk a Szentírás üzenetében, mert képes megváltoztatni az életünket és kegyelem által biztosítani az üdvösségünket. Nem kell megbotráncoznunk bizonyos részletek miatt csak azért, mert meghaladják a megértési képességünket, vagy mert nem rendelkezünk minden szükséges adattal ezekre vonatkozóan. A legfontosabb, ha tudjuk, hogy mit tett Krisztus érettünk, nem kell részletesen ismernünk mindazt, ahogyan eljárta Jézus a tanítványaival. Ez talán gyávaság lenne? Nem. Inkább óvatosság, üdvösségre vezető bölcsesség. Mi hasznunk ismerni mindezeket, ha végül elveszünk? ■

Dr. Ștefan Radu, nyugdíjas lelkipásztor,
a hittudományok doktora

BÍZZUNK A SZENTÍRÁS ÜZENETÉBEN, MERT KÉPES MEGVÁLTOZTATNI AZ ÉLETÜNKET ÉS KEGYELEM ÁLTAL BIZTOSÍTANI AZ ÜDVÖSSÉGÜNKET. NEM KELL MEGBOTRÁNCOZNUNK BIZONYOS RÉSZLETEK MIATT CSAK AZÉRT, MERT MEGHALADJÁK A MEGÉRTÉSI KÉPESSÉGÜNKET, VAGY MERT NEM RENDELKEZÜNK MINDEN SZÜKSÉGES ADATTAL EZEKRE VONATKOZÓAN.

REMÉNYSÉG HANGJA RÁDIÓ

REMENYSEGHANGJA.RO

Available on the App Store

ANDROID APP ON Google Play

EGY HELY TÖRTÉNETE – LABIRINT 116 (VII)

„Kiadványainkat sokszorosítani és az ősi levélhulláshoz hasonlóan terjeszteni kell. Ezek a szótlan hírvivők emberek ezreinek az elméjét formálják át, és gyűjtanak világosságot minden országban és régióban.” (Ellen G. White: *Review and Herald*, 1878. november 21)

A romániai adventizmus történelme szorosan összefügg az írott, nyomtatott és terjesztett üzenet történelmével, amely által Isten üdvözítő szeretete nagyon sok szívet megérintett. Nagyjából 40 évvel azelőtt, hogy a Labirint 116. szám alatti ingatlan a Romániai Adventista Egyház történelmének erődítményévé vált volna, Toma Aslan már 1884-ben megjelentette az első román nyelvű adventista folyóiratot *Adevărulu Present* címmel. A 16 oldalas, negyedévenként 2000-es példányszámban megjelent kiadványt a svájci Bázelen nyomtatták.¹ Bátor kezdet volt, figyelembe véve, hogy abban az időben még nem létezett adventizmus Romániában.

Ennek ellenére, az alig feltűnt fénysugár lassan, de biztosan növekedésnek indult, s így 24 évvel később, 1908-ban megjelenhetett a *Semnele Timpului* című folyóirat, amely a legrégebbi, ma is létező román adventista kiadvány. A 16 oldalas havilapot eleinte a németországi Hamburgban nyomtatták, csak később, 1914-ben kezdték el Romániában nyomtatni. Ugyancsak ebben az évben jelent meg a *Curierul Misionar* folyóirat első száma is, amely később kapta a ma is ismert *Curierul Adventist* nevet.²

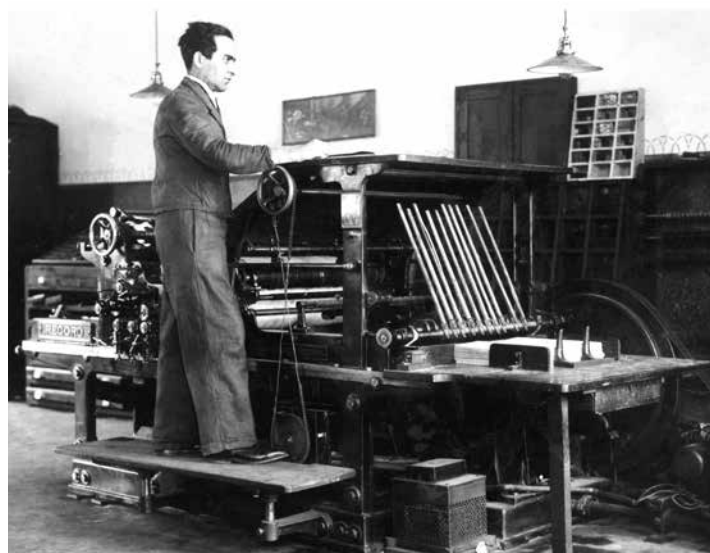
Az 1920-as év kiemelkedő eseménye a Romániai Unió megalakulása volt, amely alkalmából tervek készültek és határozatok születtek a kiadói tevékenység fejlesztésére vonatkozóan. Elhatározták, hogy Bukarestben nyomdát alapítanak, létrehoznak egy törvényes intézményt az egyházi javak adminisztrálására, és döntés született egy épületegyüttes felépítéséről is, amely helyet ad majd a „Cuvântul Evanghelic” Kiadónak, a nyomdának, az Unió székházának és egy nagy imateremnek.

A döntés gyakorlatba ültetése érdekében az Ilfov megyei Törvényszék 1920. október 12/500-as határozata alapján hozták létre a „Cuvântul Evanghelic” Szövetkezeti Részvénytársaságot. Az intézmény alapító tagjai a következő személyek voltak: Petre P. Paulini, Ștefan Demetrescu, Eleazar Albucescu, Ilie Stroiescu, Gheorghe Teodorescu, Alexandru Crăciunescu, Alecu Darie, Constantin Florescu, Neculai Jelescu és Constantin Ouatu. A három évre megválasztott vezetőtanácsot a következő személyek alkották: Petre P. Paulini (elnök), Ștefan Demetrescu (alelnök), Constantin Florescu (titkár), Alecu Darie (pénztáros) és Eleazar Albucescu (tag).³

Az Unió 1921-es megalakulásakor döntés született arról is, hogy megvásárolják a Labirint utca 116. szám alatti ingatlant a „Cuvântul Evanghelic” Kiadó, a nyom-

da, a Romániai Unió és a Labirint gyülekezet számára. Ugyanabban az évben került megvásárlásra egy kisebb nyomdagép, amelyet az Ocolului utca (jelenleg Moșilor sugárút) 2. szám alatt szereltek fel. A nyomdai munkálatok megszervezésére és beindítására a hamburgi adventista kiadóhivataltól Norman Nielsen testvér jött el Bukarestbe.⁴

A nyomda 1922-ben a Labirint 116. szám alá költözött, és immár készen állt az egész országban terjesztett adventista folyóiratok és könyvek nyomtatására. Abban az évben a *Curierul Misionar* folyóirat kéthavonta jelent meg. A kiadvány impresszumában a következőket olvashatjuk: „»Curierul Misionar«. Kéthavonta megjelenő lap. Szerkesztőség: Turturele utca, 8. szám, Bukarest. Szerkesztőbizottság: P. P. Paulini, Șt. Demetrescu és A. Wegner. Nyomtatás: »Cartea Românească«, Paris út, 16. szám.”⁵ A következő év első számában már a következőképpen módosult az impresszum: „»Curierul Misionar«. Kéthavonta megjelenő lap. Szerkesztőség: Labirint utca, 116. szám,

Bukarest. Szerkesztőbizottság: P. P. Paulini, Șt. Demetrescu és A. Wegner. Szerkesztette és nyomtatta a »Cuvântul Evanghelic«, Labirint út, 116. szám, Bukarest”.⁶ N. Nielsen testvér 1923-ban sajnálatos módon elhunyt, ezért a Cuvântul Evanghelic pénztárosa, Radu Pleșea vette át.

A mű számára szükséges anyagi háttér támogatása érdekében határozták el, hogy 1923. május 27-e lesz az „a nagy nap, amikor testvéreink és testvérnőink mindenütt könyveket árulnak. Az eladásból származó összegek visszakerülnek a Kiadóhoz. A begyűlt pénzből egy alapot hoznak létre, hogy az országban kiadóhivatalokat és nyomdákat létesítsenek azzal a céllal, hogy minél olcsóbban lehessen könyveket és folyóiratokat nyomtatni népünk erkölcsi nevelése és az evangélium hirdetése érdekében.”⁷

Adventista kiadványaink egyre bővülő terjedését igazolja az a jelentés is, amelyet Radu Pleșea mutatott be az Unió 1924 szeptemberében tartott közgyűlésén. Íme, az éves bevételek: 1920 – 101 782,60 lej; 1922 – 1 635 172,50 lej; 1924 (8 hónap alatt) – 1 096 516 lej.⁸ Ugyanezen a közgyűlésen választották meg a Kiadóhivatal új vezetőit: Petre P. Paulini, Oscar Fasnacht, Radu Pleșea (aki pénztárosi és könyvelési feladatokat látott el, illetve felügyelte a nyomdai munkát és a kiadványok árusítását). A szerkesztőbizottságot a következő személyek alkották: P. P. Paulini, Ștefan Demetrescu, dr. Ev. Pascu. Dumitru Florea lett a felelős szerkesztő, a nyomdai

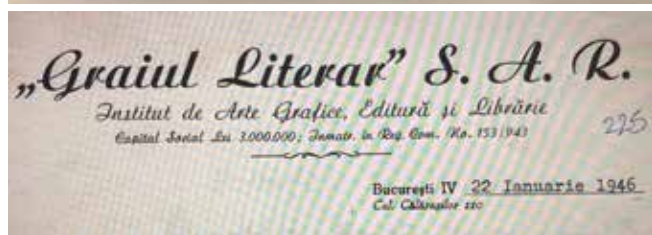
munka felügyelete Andrei Hedwigre hárult.⁹

A szép kilátások elé néző »Cuvântul Evanghelic« Kiadó a mű terjedésének hatékony eszközzé vált, amit az egyház világszintű vezetése is elismert. A Generál Konferencia Bizottsága 1924. április 24-én a következő határozatot hozta: „Felhatalmazzuk a Hetednap Adventista Egyház Generál Konferenciájának vezetőit, hogy közöljék a Romániában, a bukaresti Labirint utca 116. szám alatt működő »Cuvântul Evanghelic« Szövetkezeti Részvénytársasággal, hogy elismerjük: ez a kiadóhivatal a Romániai Hetednap Adventista Egyházat képviselő egyedüli intézmény, ezért egyetlen más szervezetnek sincs joga lefordítani vagy kiadni egyházunk más kiadóinak nyomtatványait, könyveit. Ettől kezdve a »Cuvântul Evanghelic« Kiadó csak abban az esetben élhet ezzel a jogával, ha előbb minden egyes könyv fordítására vagy terjesztésére engedélyt kapott a Generál Konferenciától vagy a többi kiadóhivatalunktól.”¹⁰

Az ezt követő években a következő könyvek jelentek meg: *Divina Vindecare* (A nagy Orvos lábnymán), *Experiențe și Viziuni* (Tapasztalatok és látomások), *Parabolele Domnului Hristos* (Krisztus példázatai), *Educație* (Nevelés), *Solii pentru Tineret* (Üzenet az ifjúságnak), *Mărturii* (Bizonyságtételek) I. és II. kötet, továbbá közel 42 könyv és brosúra, valamint a *Curierul Misionar* és a *Semnele Timpului* c. folyóiratok.¹¹

Miután 1927-ben a kiadóhivatal vezetését a hamburgi Theodor Dresenre bízta, a németországi kiadótól két nyomdagép érkezett adományként. Az eredmények rövid időn belül megmutatkoztak: az 1928-as év eladási mutatói meghaladták az 1922–1927-es időszak teljes bevételeinek az egyharmadát.¹²

1929-ben Vasile Florescu testvért kinevezték a kiadóhivatal élére. A *Curierul Misionar* folyóirat 9. és 10. számában Theodor Dresen testvér fényképekkel is dokumentálva mutatta be a kiadóhivatal tevékenységét. Beszámolójából megtudjuk, hogy az intézménynek két fontosabb részlege volt: a termelési részleg, amelyhez a szerkesztőség, a betűszedés, a gépház, a könyvkötészet és a papírraktár tartozott; a másik pedig az adminisztratív részleg, amelyhez a fő- és a mellékraktár, a terjesztés, a könyvelőség, a pénztár és a statisztikai osztály tartozott. Abban az időben a nyomdában egy olyan gép működött, amellyel a *Semnele Timpului* folyóiratnak egyszerre mind a 16 oldalát ki lehetett nyomtatni, aminek köszönhetően óránként 1000–1200 folyóirat láthatott napvilágot.¹³ A Labirint 116. szám alatt készült, majd az egész országban az „őszi levélhulláshoz”¹⁴ hasonlóan terjesztett

oldalakon keresztül nagyon sok áldás áradt egyháztagokra és egyházon kívüli személyekre egyaránt.

A következő években új folyóiratok jelentek meg: a *Viață și Sănătate*, ami később új címet kapott – *Sfetcicul Vieții*; a *Gazeta slujbașilor* Vasile Florescu szerkesztésében, ami előbb a *Curierul Misionar* mellékleteként jelent meg;¹⁵ az *Amicul Tinerimii* és a *Spicuitorul*. Könyvek is napvilágot láttak: *Flori de Lăcrămioare* – kottás énekeskönyv (1932); *Mărturii pentru Școala de Sabat* (1932); *Povestiri pentru copii* (1932); *Pe urmele Creatorului* (1933); *Hristos, Lumina lumii* – új kiadás (1936); *Manualul Comunității* (1936) és mások. Meg kell említenünk azt is, hogy a nyomdánkban nemcsak román, hanem nagy számban magyar, német, orosz és ukrán nyelvű kiadványok is készültek.¹⁶

Az Unió 1936-os Közgyűlésén a kiadóhivatal könyvkiállítását szervezett. Ekkor választották meg Arthur Văcăreanu testvért az intézmény vezetőjének, aki 1949-ig töltötte be ezt a tisztséget. Megjegyzendő, hogy az Unió 1920-as megalakulása után 16 évvel a Romániai Adventista Egyház 16090 tagot számlált, és 531 gyülekezettel rendelkezett.¹⁷ Kellemes érzés tölts el, ha arra gondolunk, hogy az akkori tagok közül sokan a Labirint 116. szám alatt nyomtatott kiadványok által fogadták el az adventi hitet, melyet az egyháztagok terjesztettek az egész országban, vagy épp a könyvvangélisták által jutott el azokhoz az emberekhez, akik szerették volna meghallani Isten üdvösségre szóló felhívását.

A mű terjedését azonban visszavetették az Európát, beleértve Romániát is fenyegető második világháború sötét felhői. Egyre nagyobb nyomás nehezedett az egyház kiadóhivatalára, és megjelent a cenzúra is. 1938 őszétől kezdve az

adventista kiadványok csak a következő megjegyzéssel jelenhettek meg: „A bukaresti II. Katonai Hadtest cenzorai által engedélyezve”.¹⁸ A *Semnele Timpului* és az *Amicul Tinerimii* folyóiratokat 1941-ben összevonták, ezért immár egyetlen kiadványként jelent meg, egy képpel a címlapon, a belső borítón pedig a két folyóirat címe a jellegzetes karakterekkel.¹⁹ Arthur Văcăreanu testvér 1942-ben az akkori Propaganda Minisztériumnak egy átíratban jelezte a következőket: „Január 15-én cenzúrázás végett leadtam néhány kiadványunk kéziratát [a következő kiadványokról volt szó: *Semnele Timpului*, *Curierul Misionar*, *Gazeta slujbașilor*, *Leccióni Biblice*], de mindezidáig nem kaptuk vissza a cenzúrázott kéziratokat, és magyarázatot sem kaptunk a nagy késésre vonatkozóan, ami jelentős károkat okoz nekünk.”²⁰

A beadvány nem hozta meg a várt eredményt. Ellenkezőleg: a következő hónapban a Publikációs Bizottság megtiltotta a „Cuvântul Evanghelic” Kiadó által nyomtatott folyóiratok kiadását és terjesztését. Ekkor szüntették be a *Vești Misionare*, a *Gazeta slujbașilor*, a *Sfetcicul Vieții*, valamint a *Szombatiskolai tanulmányok* megjelentetését.²¹ A cenzúra nem engedélyezte a *Daniel și Apocalipsa* illetve a *Marea Luptă* című könyvek kiadását sem. Az anyagi csődöt elkerülendő, kiadóhivatalunk arra kényszerült, hogy elvállalja a Hivatalos Közlöny egyes számainak, Eugen Lovinescu író műveinek, és több más kisebb kiadványnak a nyomtatását.²²

A publicisztikai tevékenységet egyre inkább visszaszorító korlátozások miatt 1943-ban megalakult a „Graiul Literar”, Institut de Arte Grafice, Editură și Librărie, Societate Anonimă Românească” Társaság, Călărașilor út 110. szám alatti székhellyel, melynek célja átvenni az Adventista Egyház által szerkesztett vallásos kiadványok nyomtatási és terjesztési tevékenységét. 1944 végén a „Cuvântul Evanghelic” Kiadó eladta a nyomdai eszközöket a „Graiul Literar” Kiadónak, amely az előbbi 16 alkalmazottját is átvette. Az ingatlanok 1948-ban a Hetednap Adventista Egyház tulajdonába kerültek, s így a „Cuvântul Evanghelic” Kiadó rövid időn belül megszűnt.²³

A háború befejezése után, 1945 tavaszán a „Graiul Literar” Kiadó a Labirint 116. szám alá költözött. Úgy tűnt, hogy a kiadói tevékenység újraindulhat a *Curierul Misionar*

és a *Sfetnicul Vietii* c. folyóiratok megjelentetésével. A *Curierul Misionar* 1945/10. számában részletes cikk jelent meg a kiadóról és a nyomdáról, 1946-ban pedig, néhány szám erejéig egy külön rovatban fel voltak tüntetve a kiadó által terjesztett könyvek és azok árai is. A kiadói tevékenység azonban egyre nehezebb körülmények között zajlott: papírhány sújtotta, a cenzúra pedig fájdalmas módon érintette a publikációs munkát.

1947-ben egyes kiadványok publikálását már nem is engedélyezték. 1948-ban pedig, miután augusztusban megjelent az új vallásügyi törvény, szeptembertől már a könyv- evangélista munka megszüntetését jelentő közlemény látott napvilágot a *Curierul Misionar* c. lapban: „Egyházunk tagjainak tudomására hozzuk, hogy a Művészetek és az Információk Minisztériuma egy, a közelmúltban kiadott körlevélben arról tájékoztatott bennünket, hogy a könyvek és brosúrák utcákon, köztereken, vagy házról házra történő árusítása, valamint ingyenes terjesztése csak a minisztérium különleges engedélyével végezhető. Ezennel felhívjuk tagjaink figyelmét, hogy még az említett engedéllyel rendelkező személyek is csak kizárólag azokat a könyveket és brosúrákat árusíthatják vagy terjeszthetik ingyen, amelyek érvényes nyomtatási engedéllyel rendelkeznek. A fenti rendelkezések be nem tartása törvényellenes cselekedetnek minősül, és büntetést von maga után.”²⁴

A Vallásügyi Minisztérium 1948-ban ugyan engedélyezte a *Curierul Misionar* c. folyóirat újbóli megjelenését, novemberben azonban már feltételhez kötötte a kiadását: a kiadvány ezentúl csak *Curierul Adventist* címmel jelenhet meg. Egyházunk vezetése elfogadta ezt a feltételt.²⁵ A legsúlyosabb csapás azonban az 1948. december 4-én kelt 89056-os számú átirat révén érte a kiadóhivatalt. A Képzőművészetek Igazgatóságának rendelete szerint a „Graiul Literar” nyomdához adminisztrátort nevezett ki a hatóság, ami gyakorlatilag azt jelentette, hogy az Adventista Egyház már nem rendelkezhetett tulajdonosként az intézmény fölött.²⁶ Noha

az egyház megpróbálta elérni a rendelet érvénytelenítését,²⁷ testvéreink nem jártak sikerrel, így a „Graiul Literar” Kiadó gyakorlatilag csődbe ment.

Az 1950. december 27-én kelt határozat alapján a nyomdát a következő év január 1-jétől átvette a Nyomdaipari Központ,²⁸ ezért még azon év szeptemberében teljesen be- szüntette tevékenységét.²⁹

Így zárult a publicisztikai tevékenység történelmének egy jelentős szakasza, mely során a Romániai Adventista Egyház munkássága kikristályosodott és fejlődött. 1951 őszén a Romániai Unióhoz 28267 tag és 13897 gyermek tartozott. Lehet, hogy közülük sokan épp a Labirint 116. szám alatt szerkesztett és nyomtatott oldalak olvasása nyomán ismer- ték meg Isten szeretetét. Íme, egy ihletett idézet: „Kiadványaink most az evangélium magvait hintik. Ezek az eszközök ugyanannyi lelket vezetnek Krisztushoz, mint a prédikált Ige. Egész gyülekezetek éledtek föl kiadványaink köz- zétételének eredményeképpen.”³⁰ ■

Leonida Ghioaldă, nyugdíjas lelképásztor

- Dumitru Popa: *Curierul Adventist*, 1993/8. szám, 14. o.
- Dumitru Popa: *Curierul Adventist*, 1993/8. szám, 14. o.
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 11. o.
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 13. o.
- Curierul Misionar*, 1922/6. szám, 96. o.
- Curierul Misionar*, 1923/1. szám, 16. o.
- Curierul Misionar*, 1923/2. szám, 29. o.
- Curierul Misionar*, 1924/5. szám, 72. o.
- Curierul Misionar*, 1924/5. szám, 73. o.
- Az Unió archívuma: 250 dosszié, 214. lap
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 16. o.
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 19. o.
- Theodor Dresen: *Curierul Misionar*, 1929/9. és 10. szám, 133–137. o.
- E. G. White: *Review and Herald*, 1878. november 21.
- Curierul Misionar*, 1931/1. szám
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 22. o.
- Dumitru Florea, Victor Diaconescu: *Curierul Misionar* 1936/11. szám, 9. o.
- Curierul Misionar*, 1938/9. szám, 16. o.
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 26. o.
- Az Unió archívuma: 20 dosszié, 42. lap
- Az Unió archívuma: 24 dosszié, 102, 107. lap
- Az Unió archívuma: 24 dosszié, 167, 159, 169. lap
- Editura Viața și Sănătate – 25 de ani de activitate*, Pantelimon: *Viața și Sănătate*, 2019, 28–29. o.
- Curierul Misionar*, 1948/5. szám, 14. o.
- Az Unió archívuma: 50 dosszié, 661. lap
- Az Unió archívuma: 32 dosszié, 280. lap
- Az Unió archívuma: A2/105, P.V. 39 dosszié / 1948. dec. 6; P.V. 40 dosszié / 1948. dec. 23.
- Az Unió archívuma: 33 dosszié, 356. lap
- Az Unió archívuma: 34 dosszié, 370 lap
- Ellen G. White: *Review and Herald*, 1880. június 10.

TITLULUL "Cuvântul Evanghelic"		Scrieți		Scrieți	
Numele proprietarului		Numele		Numele	
Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului
Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului	Nr. titlului
12	Scrisorile Propuhii				5015
24	Albionul Vietii 4-5/1919				6677/1769
30	Albionul Vietii 6/1/1919				11656
39	Curierul Misionar 6/1/1919				1538
47	Carte de rugaminte 2/9/1919				1678
59	Scrisorile Vietii 3/1/1919				861
63	"magd"				246
67	Act. Misionar 1/1/1919 magd				470
81	Scrisorile Vietii 1/1/1919				985
110	Carte de rugaminte				2107
111	Albionul Vietii 1/1/1919				576
114	Albionul Vietii 1/1/1919				
118	Albionul Vietii 1/1/1919				
167	Albionul Vietii 1/1/1919				511

ISTEN TEREMTMÉNYEI, AZ ÁLLATOK

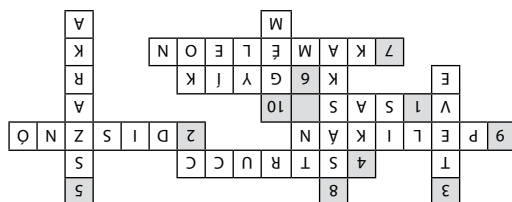
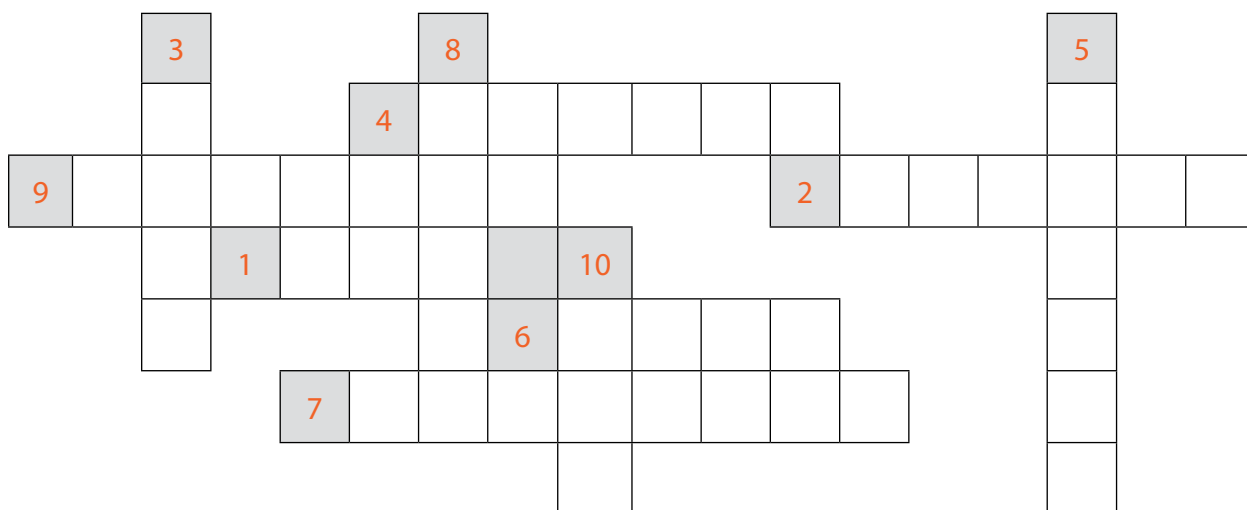
- 1. Ézs 40:31
- 2. 3Móz 11:7
- 3. 3Móz 11:4
- 4. 3Móz 11:16
- 5. 3Móz 11:19
- 6. 3Móz 11:30
- 7. 3Móz 11:30
- 8. 3Móz 11:22
- 9. 3Móz 11:18
- 10. 3Móz 11:18

**OLVASOK ÉS
FELFEDEZEK**
**ALINA
CHIRILEANU**

Alina Chirileanu,
az Unió Gyermekosztálya
igazgatójának asszisztense

Töltsétek ki az alábbi táblázatot a szövegben szereplő állatok neveivel.

Megoldás:

Felvételi 2023 JÚLIUS

alap- és mesterképzés :

Beiratkozás: **július 7–17.**

Felvételi 2023 SZEPTEMBER

alap- és mesterképzés*:

Beiratkozás: **szeptember 1–11.**

* Szeptemberben csak akkor tartunk felvétélvizsgát, ha júliusban nem teltek be a helyek.

Nevelés és lelkiiség

*„Az igazi nevelés alapja
a szentség és a vallásos
tapasztalat.”*

E. G. White: Tanácsok szülőknek, oktatóknak és tanulóknak, 505. o.

021 369 53 50
0744 685 123
uadventus.ro

0744 157 723
fb.com/scoalapostlicealadrucacernica

59047